

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

มีนาคม 2560

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

มีนาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการเผยแพร่บทความวิจัย
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

มีนาคม 2560

สุริศา โสภณเลิศพงศ์ (2560). ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับ
นักศึกษาชาวจีน. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญานิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อสร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง
สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 และเพื่อ
ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับ
นักศึกษาชาวจีน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาในระดับ
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประจำปี
การศึกษา 2559 จำนวน 10 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ใช้ระยะเวลาในการใช้ชุดการ
สอน 11 คาบ คาบละ 90 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับ
นักศึกษาชาวจีน โดยการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีผลการประเมินจาก
ผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดี และมีประสิทธิภาพของชุดการสอน 83.00/82.60 และ 2. ผู้เรียนมีความ
พึงพอใจต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน เท่ากับ
4.38 แสดงว่า ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนนี้
มีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยจากสำนวนไทย
สามารถนำไปใช้ได้จริง

TEACHING PACKAGES OF THAI LANGUAGE AND THAI CULTURE ON THAI PROVERBS
FOR CHINESE LEARNERS

AN ABSTRACT
BY
SURISA SOPHONLERTPHONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Thai Language
at Srinakharinwirot University

March 2017

Surisa Sophonlertphong. (2017). *Teaching Packages of Thai Language and Thai Culture on Thai Proverbs for Chinese Learners*. Master's Project. M.A. (Thai). Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot University. Advisor: Assistant Professor Dr. Panupong Udomsilp.

The purposes of this study were to develop teaching packages on the Thai language and Thai culture on Thai proverbs for Chinese learners in order to reach the efficiency of a criterion of 80/80 and to investigate the satisfaction of learners toward the developed teaching packages. The sample group consisted of ten third year Chinese undergraduates, majoring in Thai for Careers at Dhurakit Pundit University. The participants were purposively selected. The duration of the teaching packages lasted for eleven periods, at ninety minutes per a period. The data was analyzed with descriptives statistics, and percentage, mean, and standard deviation.

The results revealed that the two main findings were as follows. Firstly, the teaching packages of Thai language and Thai culture on Thai proverbs for Chinese learners were assessed by three experts, rated at a good level and the efficiency of the developed teaching packages was 83.00/82.60. Secondly, the satisfaction of the learners toward the teaching packages of Thai language and Thai culture on Thai proverbs for Chinese learners was 4.38. This showed that the developed teaching packages were efficient in terms of enhancing the learners to gain knowledge and understand both the Thai language and culture through Thai proverbs. Moreover, they were able to apply this knowledge in real-life situations.

Keywords: Thai Proverbs, Thai Culture, Foreign Learners, Satisfaction

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

ของ

สุริสา โสภณเลิศพงศ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์จักรชัย เอกปัญญาสกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษา

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์)

(รองศาสตราจารย์ ผกาศรี เย็นบุตร)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศวินท์ เรืองรอง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่ท่านกรุณาให้ความอนุเคราะห์ชี้แนะแนวทาง ช่วยเหลือและพัฒนางานวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ผกาศรี เย็นบุตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศวิทย์ เรืองรอง ที่สละเวลาเป็นคณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์เล่มนี้ อีกทั้งได้ให้คำชี้แนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งทำให้เป็นปริญญานิพนธ์เล่มนี้ได้พัฒนาจนเสร็จสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัค มหาวรรการ รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเด่น บุญปก อาจารย์ ดร.นิธิอร พรอำไพสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ คู่ทวีกุล อาจารย์ ดร.ภูวกร จัตรบำรุงสุข และคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ที่คอยแนะนำช่วยเหลือตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจเครื่องมือและให้คำแนะนำทั้ง 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หทัยรัตน์ ทับพร อาจารย์ ดร.กิตติชัย สุภาสิโนบล ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพย์ กายบริบูรณ์ อาจารย์ ปัทมทิศา พุพะเนียด และนักศึกษาชาวจีน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อาจารย์สุรวิรัตน์ แจ่มใส ว่าที่เรือตรี ธนพงษ์ ผลาขจรศักดิ์ และนักศึกษาชาวจีน ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ให้ความร่วมมือในงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ขอขอบพระคุณท่าน ผอ.สุภัทตรา ศรีเลขา อาจารย์ ดร.รุ่งอรุณ ครูออย ครูกล้วย ครูก้อย ครูเมย์ ครูโต ครูเอกกี้ ครูรงค์ คณะผู้บริหาร คณะครูและบุคลากรโรงเรียนวัดยานนาวา ขอขอบคุณเพื่อนๆ มศว ทุกคน เพื่อนๆ รร.สตรีศรีฯ เจียบ มะตูม ตูน และขอบคุณน้องดรีม และน้องแบ่งที่ช่วยวาดภาพในงานวิจัย ขอขอบคุณ เอกสารตำรา งานวิจัย เว็บไซต์ต่างๆ จากนักวิชาการทุกท่าน

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่คุณน้าและพี่น้องในครอบครัว ครอบครัวสุวรรณธนกร ญาติๆ และขอขอบพระคุณคุณครูทิพย์ และป๋ม ที่ช่วยดูแล แก้ปัญหา ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือตลอดการทำงานวิจัยนี้จนสำเร็จด้วยดี

สุดท้ายนี้ คุณประโยชน์อันใดที่เกิดจากการทำงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณของบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ ตลอดจนถึงญาติมิตรทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และเป็นที่กำลังใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

สุริศา โสภณเลิศพงศ์

สารบัญ

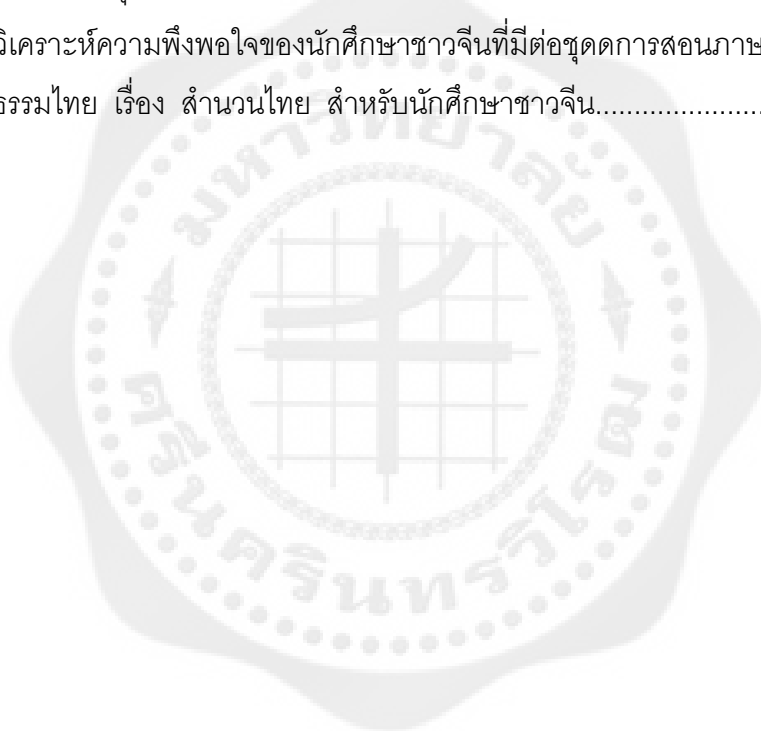
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนวนไทย.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน.....	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองหรือ ภาษาต่างประเทศ.....	22
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
ประชากรและการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง.....	30
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
การประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอน.....	37
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	71
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญและจดหมายขอความอนุเคราะห์.....	72
ภาคผนวก ข แบบประเมินชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องสำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	78
ภาคผนวก ค แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนภาษา และวัฒนธรรมไทยเรื่องสำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	88
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สำนวนไทย.....	93
ภาคผนวก จ ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องสำนวนไทย สำหรับผู้เรียน ชาวจีน.....	108
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	134

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ระยะเวลาในการทดลองกับกลุ่มทดลองจำนวน 3 คน.....	39
2 ระยะเวลาในการทดลองกับกลุ่มทดลองจำนวน 6 คน.....	40
3 ระยะเวลาในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง.....	41
4 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) จำนวน 10 คน.....	46
5 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2) จำนวน 10 คน.....	47
6 ประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย.....	48
7 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน.....	49

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศกำลังเป็นที่สนใจ และมีชาวต่างประเทศเรียนภาษาไทยมากขึ้นเรื่อย ๆ ข้อมูลจาก การสัมมนาในระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา กองวิเทศสัมพันธ์ (2544: 239-263) ได้ระบุว่า การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศเป็นที่แพร่หลายมากขึ้น มีสถาบันการศึกษาทั้งของภาครัฐบาลและเอกชนเปิดสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงระดับปริญญาเอก โดยเริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2533 มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดสอนหลักสูตรสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศในระดับประกาศนียบัตร ต่อมาปี พ.ศ. 2534 ศูนย์ไทยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้เปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา (2549: 2) ระบุข้อมูลไว้ว่าปี พ.ศ. 2545 ถือเป็น “ยุคคลื่นอุดมศึกษาเอเชีย” หรือ “ภาษาไทยเพื่อเศรษฐกิจทุนนิยมเสรี” เกิดปรากฏการณ์คลื่นนักศึกษาจีนและนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยจำนวนมาก ทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก ต่อมาในปี พ.ศ. 2546 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เปิดหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับประกาศนียบัตร และในระดับปริญญาโทเมื่อปี พ.ศ. 2549 ประชาชาติธุรกิจ (2550: 35) ได้รายงานสถิติจำนวนนักศึกษาจีนที่เข้ามาเรียนในประเทศไทยมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ. 2548 มีจำนวนถึง 1,650 คน และเพิ่มขึ้นเป็น 2,698 คน ในปี พ.ศ. 2549

ต่อมาในปี พ.ศ. 2552 นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายให้ไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค (Education Hub) ซึ่งในขณะนั้นประเทศไทยมีนักศึกษาชาวต่างประเทศทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาแล้วกว่า 30,000 คน ทั่วประเทศ ที่มากที่สุดคือ มาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน (นิภา แยมวจี. 2552: 7) และปี พ.ศ. 2553 ในวันที่ “China Day” สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) ได้ให้การต้อนรับนักศึกษาจีนในระดับปริญญาตรี จำนวน 200 คน จากมหาวิทยาลัย 6 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยมีนักศึกษาชาวจีนจำนวนมากที่สุดในกลุ่มของนักศึกษาชาวต่างชาติอยู่ที่ประมาณ 10,000 คน (Shawn Kelly. 2553: 5)

จากการสำรวจข้อมูลในมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย มีการทำสัญญาร่วมมือทางวิชาการ (MOU) กับสาธารณรัฐประชาชนจีนในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพื่อเข้ามาศึกษาเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน อาทิ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จัดตั้งคณะภาษาและวัฒนธรรมจีนในการสอนระดับปริญญาตรีกว่า 20 ปี และได้เปิดสอนหลักสูตรในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เปิดศูนย์ภาษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (UTCC Language Center) ให้บริการด้านภาษาต่างประเทศทั้งภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น และภาษาไทย โดยมีการจัดโครงการอบรมด้านภาษากว่า 40 โครงการ รวมทั้งมีบริการอบรมในหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ (In-house Training) และจัดทดสอบความสามารถด้านภาษาอย่างครบวงจร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในหลายหลักสูตร เช่น ระดับปริญญาตรีเปิดหลักสูตรวิชาเอกภาษาไทยกับมหาวิทยาลัยกวางตุ้งภาษาและการค้าต่างประเทศ เมืองกวางโจว มณฑลกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน แบบ 3+1 คือ นักศึกษาจีนจะเดินทางเข้ามาศึกษาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเวลา 1 ปีการศึกษา และเปิดหลักสูตรวิชาเอกภาษาไทยแบบ 3.5+0.5 คือ นักศึกษาจีนจะเดินทางเข้ามาศึกษาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา ในระดับปริญญาโทเปิดสอนหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้สำหรับชาวไทยและชาวต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เปิดหลักสูตรการสอนภาษาไทย สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ในระดับปริญญาตรี ให้สำหรับนักศึกษาชาวจีนโดยเฉพาะ เป็นต้น

สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ (2556: 4) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศนั้น ควรเน้นการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นเบื้องต้น ตามบริบทในสังคมและวัฒนธรรมไทย ต้องเรียนรู้เรื่องสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน อาทิ วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ พิธีกรรม สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในระดับพื้นฐาน เป็นต้น ซึ่งเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น ย่อมต้องการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทั้งในด้านเนื้อหา และเทคนิคการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้สามารถนำความรู้ภาษาไทยไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต เช่น ครูสอนภาษาไทย นักเขียน นักแปล มัคคุเทศก์ พนักงานโรงแรม เป็นต้น ทั้งนี้ นักศึกษาชาวจีนที่เดินทางเข้ามาศึกษาในประเทศไทยจำนวนมาก ล้วนต้องใช้ภาษาไทยเพื่อติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนเกิดปัญหาในการเรียนภาษาข้ามวัฒนธรรม นักศึกษาบางกลุ่มมีปัญหาเรื่องการปรับตัวในการเรียนรู้ภาษา สาเหตุที่สำคัญเกิดจากความแตกต่างของ วัฒนธรรม ประเพณี ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ชีวิตความเป็นอยู่ ดังนั้นการเรียนภาษาโดยย่อมต้องเรียนควบคู่ไปกับ

วัฒนธรรมของภาษานั้นด้วย ดังที่ พัทธยา จิตต์เมตตะ (2550: 2) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมควรมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ควรชี้ให้เห็นถึงความเหมือนหรือความแตกต่างในเรื่องของวัฒนธรรม เพราะการสอนภาษาไทยให้ได้ผลดี จะละเลยเรื่องวัฒนธรรมไทยไม่ได้

ด้วยความสำคัญของการเรียนภาษาและวัฒนธรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาและสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยในสารนิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า เกษศิริรักษ์ นิตยสุทธิ (2554) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนภาษาและวัฒนธรรมจากสำนวนไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ โดยคัดเลือกสำนวนที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม 3 ประเด็น คือ วิถีชีวิต แนวคิดและความเชื่อ ประเพณีและพิธีกรรม ได้สำนวนไทยจำนวน 10 สำนวน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็นคำถามเรื่องสำนวนไทย 10 ข้อ และคำถามเรื่องวัฒนธรรม 30 ข้อ จะเห็นได้ว่า งานวิจัยของ เกษศิริรักษ์ นิตยสุทธิ เป็นการสอนภาษาโดยเน้นเรื่องของวัฒนธรรมเป็นสำคัญ ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยผ่านสำนวนไทย

สำนวนไทยถือเป็นศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสาร คือ เป็นทักษะทางภาษาที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ทั้งหลักวิชาและการปฏิบัติ การศึกษาเรื่องสำนวนจึงเป็นเสมือนกระจกเงาสะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และทัศนคติของมนุษย์ สอดคล้องกับ ราชินี ชอโศติกุล (2532: 25) ได้กล่าวว่า การศึกษาสำนวนของชนชาติใดชนชาติหนึ่ง นอกจากจะได้ความรู้เรื่องภาษาแล้ว ยังสามารถเข้าใจธรรมชาติ และวัฒนธรรมของชนชาตินั้น ๆ เช่น “ซุบมือเปิบ” “ตัดหางปล่อยวัด” “กล้วยๆ” เป็นต้น แต่การเรียนรู้สำนวนไทย อาจไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ เพราะสำนวนไทยมีเป็นจำนวนมาก มีทั้งสำนวนไทยที่ใช้กันมานาน และสำนวนไทยที่เกิดขึ้นใหม่ อีกทั้งการอธิบายสำนวนไทยในพจนานุกรมมีเพียงด้านความหมายของสำนวนเท่านั้น ไม่ได้ครอบคลุมลักษณะการใช้สำนวน หรือตัวอย่างประโยคในการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ บางครั้งต้องทราบที่มาของสำนวน จึงจะทำให้เข้าใจและใช้สำนวนในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ประคอง นิมมานเหมินท์ กล่าวว่า

...บทบาทหน้าที่ของ ภาษิต คำพังเพย และสำนวนอาจใช้ในภาษาอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เช่น ใช้เพื่อสั่งสอน ประชดประชัน ล้อเลียน เยาะเย้ย เพื่อแก้ตัว เป็นต้น การศึกษาเรียนรู้จึงต้องคำนึงถึงสถานการณ์ที่ชี้ว่า ใครเป็นผู้ใช้ ใช้กับใคร ที่ไหน เมื่อไร และใช้เพื่ออะไร จะเห็นได้ว่าการใช้สำนวนไทย ชี้ให้เห็นความสามารถทางภาษา การเรียบเรียงถ้อยคำ การรวมข้อความยาว ๆ ให้สั้น หรือชี้ให้เห็นวิธีการดำเนินชีวิตของคนไทยในอดีตและปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นความเชื่อ วัฒนธรรมประเพณี...

(ประคอง นิมมานเหมินท์. 2526 : 58)

ความรู้และคุณค่าของสำนวนไทยจึงเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาชาวจีน เพราะนักศึกษาชาวจีนที่เดินทางเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยย่อมมีบริบทที่เอื้อต่อการศึกษาริเริ่มและฝึกฝนทักษะการสื่อสาร อีกทั้งทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ถูกต้องในการเรียนรู้ภาษาไทย และสามารถใช้ภาษาไทยในการถ่ายทอดเรื่องราวและสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เช่น การสนทนา, การฟังหรือการอ่านข่าว, การอ่านหนังสือพิมพ์, การอ่านวรรณกรรมและวรรณคดี, การเขียนเรียงความ และการพูดหรือการเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นต้น อีกทั้งลักษณะสำนวนในภาษาไทยและภาษาจีนมีลักษณะสำคัญด้านภาษาที่คล้ายกันอยู่มาก ดังเช่น นายจิน หยงหลิน (2526) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง **การเปรียบเทียบสำนวนจีนและสำนวนไทย** สรุปได้ว่า สำนวนไทยและสำนวนจีนมีลักษณะการเปรียบเทียบทั้งที่คล้ายกัน เช่น สำนวน “กิ้งทองใบหยก” เป็นสำนวนไทยที่มีที่มาจากสำนวนจีน ชาวไทยและชาวจีนมีทัศนคติหรือค่านิยมในเรื่องของความรักที่ตรงกัน หรือ สำนวน “เชือดไก่ให้ลิงดู” ในสำนวนจีนใช้ว่า “ฆ่าไก่ขู่ลิง” เป็นการใช้สำนวนที่ใกล้เคียงกันมาก เป็นต้น นอกจากนี้ประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนยังมีลักษณะความเป็นอยู่และวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกัน การเรียนรู้เรื่องสำนวนไทยจะทำให้นักศึกษาชาวจีน มีความรู้ความเข้าใจ สามารถมองเห็นความเหมือนและความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมที่เรียนกับภาษาแม่ของตน ช่วยพัฒนาให้นักศึกษาชาวจีนสามารถเข้าใจและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้ดีขึ้น เพราะเป็นทักษะการสื่อสารที่ต้องฝึกฝน ตั้งแต่ระดับคำ วลี ประโยค ข้อความ จนถึงเรื่องราว

เพียรศิริ วงศ์วิภานนท์ (2526: 50) กล่าวถึง การจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองว่า จะต้องพิจารณาในด้านวิธีการและเนื้อหาให้สอดคล้องกับบริบทของการใช้ภาษาและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ผู้สอนจำเป็นต้องรู้ความจำเป็นในการสื่อสาร และจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมด้วยวิธีการและเนื้อหาที่เหมาะสม ดังที่ สมพงษ์ วิทิตศักดิ์พันธุ์ (2548: 10) ได้ระบุว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจะต้องมีการสำรวจ ชักถามเป้าหมายความต้องการของผู้เรียนว่า ต้องการเรียนภาษาไทยไปทำไม เพื่ออะไร เพื่อนำมาเป็นกรอบในการสร้างบทเรียน กิจกรรม และวิธีสอนที่มีความหมายและตรงกับความต้องการของผู้เรียน ดังนั้น สื่อการสอนที่มีความหลากหลายและเหมาะสมที่จะใช้ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ คือ ชุดการสอน เพราะชุดการสอนมีกระบวนการที่ออกแบบมาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่ตรงตามความต้องการของแต่ละบุคคล และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากกว่าการสอนปกติ อีกทั้ง ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาและเรียนรู้วัฒนธรรมไทยไปพร้อมกัน สอดคล้องกับ บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542: 91) ได้กล่าวว่า แบบเรียนที่มีความเหมาะสมที่ใช้สอนผู้เรียนชาวต่างประเทศนั้น ควรมีลักษณะเป็นสื่อที่มีความหลากหลาย เพื่อ

ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน อีกทั้งสื่อการสอนควรพัฒนาขึ้นมาจากการวิเคราะห์ผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและสนใจที่จะศึกษาวิจัย เรื่อง ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ซึ่งจะทำให้นักศึกษาชาวจีนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางการสื่อสารในการใช้ภาษาไทย ตลอดจนเข้าใจถึงวัฒนธรรมไทยที่ปรากฏอยู่ในล้านวนไทย และจะทำให้นักศึกษาชาวจีนสามารถเลือกล้านวนไทยไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องตามบริบทหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมาย ไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยในเรื่องอื่น ๆ สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในหน่วยงานและสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาค้นคว้าดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2559 จำนวน 25 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างชุดการสอน (Try out)

กลุ่มทดลองเครื่องมือ ได้แก่ นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ประจำปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับ นักศึกษาชาวจีน ได้แก่ นักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 10 คน ได้มา ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับ นักศึกษาชาวจีน โดยดำเนินการคัดเลือกสำนวนไทยได้ 100 สำนวน แล้วนำมาจัดแบ่งเป็นชุดการสอน ทั้งหมด 10 ชุด ชุดละ 10 สำนวน ดังนี้

- ชุดที่ 1 สำนวนเกี่ยวกับ ครอบครัว ความรัก
- ชุดที่ 2 สำนวนเกี่ยวกับ การศึกษา อบรม
- ชุดที่ 3 สำนวนเกี่ยวกับ การดำรงชีวิต เศรษฐกิจ อาชีพ
- ชุดที่ 4 สำนวนเกี่ยวกับ ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของบุคคล
- ชุดที่ 5 สำนวนเกี่ยวกับ สังคม สมาคม
- ชุดที่ 6 สำนวนเกี่ยวกับ ถ้อยคำวาจา
- ชุดที่ 7 สำนวนเกี่ยวกับ การปกครอง บ้านเมือง
- ชุดที่ 8 สำนวนเกี่ยวกับ ค่านิยม
- ชุดที่ 9 สำนวนเกี่ยวกับ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม
- ชุดที่ 10 สำนวนเกี่ยวกับ เบ็ดเตล็ด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย และแบบทดสอบท้ายชุดการสอนแบบปรนัย 10 ชุด รวมจำนวน 100 ข้อ คือ E_1

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สำนวนไทย แบบปรนัยจำนวน 50 ข้อ คือ E_2

แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยแบ่งประเด็นศึกษาได้ 3 ประการ คือ

1. สำนวนไทย
2. ชุดการสอน
3. การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

1. สำนวนไทย

สำนวนที่ปรากฏอยู่ในภาษาต่าง ๆ เป็นการสร้างคำ ข้อความ เพื่อสื่อความหมายโดยนัย ผ่านกระบวนการคิดของคนในแต่ละภาษา สำนวนจึงคงได้รับการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง เกิดการสื่อสารโดยใช้สำนวนภาษา อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงของสำนวน และบางสำนวนอาจเลิกใช้ไปก็มี สำนวนจึงสะท้อนให้เห็นถึงขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย ผู้วิจัยแบ่งประเด็นศึกษาได้ 5 ประการ คือ ความหมายของสำนวนไทย ที่มาหรือมูลเหตุของสำนวนไทย ลักษณะหรือประเภทของสำนวนไทย คุณค่าและประโยชน์ของสำนวนไทย และสำนวนไทยสำหรับชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย

1.1 ความหมายของสำนวนไทย

การศึกษาความหมายของสำนวนไทย จากเอกสารและงานวิจัยของนักวิชาการ และนักภาษาศาสตร์ สามารถสรุปความหมายของสำนวนไทยได้ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2553) กล่าวว่า ภาษิต คำพังเพย และสำนวนโวหารต่าง ๆ ในภาษาไทย มีลักษณะเป็นถ้อยคำสั้น ๆ กระชับรัด มีความหมายในเชิงเปรียบเทียบที่สะท้อนให้เห็นถึงขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย สอดคล้องกับสง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515: 1-2) กล่าวว่า การพูดเป็นชั้นเชิงไม่ตรงไปตรงมาแต่ให้มีความหมายในคำพูดนั้น ๆ คนฟังอาจเข้าใจความหมายทันทีถ้าคำพูดนั้นใช้กันแพร่หลายทั่วไปจนอยู่ตัวแล้ว แต่ถ้าไม่แพร่หลายคนฟังก็ไม่อาจเข้าใจได้ทันที ต้องคิดจึงเข้าใจ หรือบางทีคิดแล้วเข้าใจไปอย่างอื่นก็ได้ หรือไม่เข้าใจเอาเลยก็ได้ ชาวบ้านเขาเรียกกันว่า “พูดสับัดสำนวน” เช่นเดียวกับ นววรรณ พันธุ

เมธา (2527: 109) กล่าวว่า คำพูดเป็นชั้นเชิงไม่ตรงไปตรงมา ส่วนใหญ่เป็นการเปรียบเทียบ กลุ่มคำที่มีความหมายตรงไปตรงมากับที่มีความหมายเป็นสำนวน

ส่วน เรื่องอุไร อินทรประเสริฐ (2530: 1-2) ได้อธิบายความหมายของสำนวนกว้างออกไปคือ สำนวนโวหาร คือ ถ้อยคำใดที่เรียบเรียงไว้ ทำให้ชวนคิด ถ้อยคำที่กล่าวถึงนี้ ย่อมเป็นได้ทั้ง คำคม คำพังเพย ภาษิต และสุภาษิต ซึ่งอาจจะเกิดความสับสนในการแยกสำนวนใดสำนวนหนึ่งว่าเป็นสำนวนชนิดใด สอดคล้องกับ ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2529: 1) กล่าวว่า สำนวนไทยหมายถึง ถ้อยคำในภาษาไทยที่ใช้พูดจาสื่อสารกัน โดยมีความหมายเป็นนัยเกินความกว้างหรือลึกซึ่งมิใช่แปลความหมายของคำตรงตัวเป็นความหมายในเชิงอุปมาเปรียบเทียบ หมายรวมไปถึงคำคม สุภาษิต คำพังเพย คำกล่าวและโวหารต่าง ๆ ด้วย

ผู้วิจัยได้พบงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับความหมายของสำนวนไทยกับสำนวนต่างประเทศ ดังงานวิจัยของ วุฒิ กิม จี (2550) เรื่อง **ศึกษาเปรียบเทียบสำนวนเวียดนามกับสำนวนไทย ที่มีความหมายตรงหรือคล้ายกันในด้านที่มาและวิธีการใช้สำนวน และภาพสะท้อนทางธรรมชาติและวิถีชีวิต** จำนวน 205 สำนวน พบว่า มีสำนวนที่มีความหมายตรงกัน 40 สำนวน สำนวนที่มีความหมายคล้ายกัน 98 สำนวน ด้านการศึกษาภาพสะท้อนทางธรรมชาติพบว่า ด้วยเหตุที่ประเทศเวียดนามและประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน มีลักษณะทางภูมิประเทศและภูมิอากาศค่อนข้างเหมือนกัน ลักษณะทางกายภาพของมนุษย์ พันธุ์สัตว์และพันธุ์พืชจึงไม่แตกต่างกันมาก ในด้านภาพสะท้อนทางวิถีชีวิตพบว่า คนทั้งสองประเทศส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร พึ่งพาอาศัยธรรมชาติในการทำมาหากิน ตั้งถิ่นฐานในชนบทใกล้แหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งใช้เป็นทั้งที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหาร รู้จักประดิษฐ์เครื่องมือเครื่องใช้ และสร้างบ้านเรือนที่มั่นคง แข็งแรง มีความเคร่งครัดในการปฏิบัติตามประเพณีและค่านิยมของคนส่วนใหญ่ เพื่ออบรมสั่งสอนให้คนในครอบครัวและสังคมประพฤติในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สำนวนเป็นถ้อยคำที่กล่าวเปรียบเทียบชวนให้คิด มีความหมายไม่ตรงตามตัว หรือเป็นความหมายแฝงโดยนัย และลึกซึ้ง เป็นถ้อยคำที่คมคายกินใจ เป็นที่รู้โดยทั่วกัน มีทั้งสำนวนเก่า และสำนวนเกิดใหม่ ถ้าสำนวนใดไม่เป็นที่นิยมจะเกิดการสูญหายไม่มีผู้ใช้

1.2 ที่มาหรือมูลเหตุของสำนวนไทย

การศึกษาที่มาหรือมูลเหตุของสำนวนไทย จากเอกสารและงานวิจัยของนักวิชาการ และนักภาษาศาสตร์หลายท่าน สามารถสรุปที่มาหรือมูลเหตุของสำนวนไทยได้ ดังนี้

สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515: 2-4) กล่าวว่า สำนวนนั้นเกิดจากมูลเหตุต่าง ๆ เป็นต้นว่า เกิดจากธรรมชาติ เช่น “ตื่นแต่ไก่โห่” เกิดจากการกระทำ เช่น “ไถลปิ่นเที่ยง” เกิดจากเครื่องแวดล้อม เช่น “ก้นหม้อไม่ทันดำ” เกิดจากอุบัติเหตุ เช่น “ตกกระไดพลอยโจน” เกิดจากประเพณี เช่น “ฝักรกฝังราก” เกิดจากลัทธิศาสนา เช่น “ชนทรายเข้าวัด” เกิดจากความประพฤติ เช่น “กินข้าวร้อนนอนสาย” เกิดจากการเล่น เช่น “สู้จนเย็บตา” “สายป่านสั้น” เกิดจากเรื่องแปลก ๆ เช่น “กู” เกิดจากนิยายนิทาน เช่น “มาก่อนไก่” “ทำมิชอบเข้าลอบตนเอง” มาจากพงศาวดารเหนือ “ปล่อยม้าอุปการ” มาจากรามเกียรติ์ เป็นต้น เช่นเดียวกับ ประเพณี คล้ายสุบรรณ (2529: 10-12) กล่าวถึง สำนวนที่มีที่มาจากอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายของคน คือ หัว หู ตา ปาก เรื่อยลงไปจนกระทั่งเท้า ก่อให้เกิดความคิดเปรียบเปรยเป็นสำนวนขึ้นมากมาย สำนวนที่เกิดจากสัตว์ เช่น ไก่ แม่ปลาช่อน ช้างจับตักแตน ปลากระตี่ได้น้ำ เป็นต้น สำนวนที่เกิดจากของกินของใช้ เช่น ข้าวแดงแกงร้อน ไขในหิน ผ้าชีวห่อทอง สำนวนที่เกิดจากวรรณคดี หรือประวัติศาสตร์ เช่น ชักแม่น้ำทั้งห้า ดอกพิกุลจะร่วง

ส่วน เพ็ญแข วัจนสุนทร (2528: 5) กล่าวถึงสาเหตุที่เกิดสำนวนไทยไว้ ดังนี้

1. ต้องการคำเพื่อสื่อความรู้สึกให้เข้าใจ เมื่อเกิดความต้องการคำให้เพียงพอกับความรู้สึก จึงต้องคิดคำใหม่อาจอิงคำเดิม แต่เปลี่ยนความหมายไปบ้าง หรือความหมายเหมือน
2. หลีกเลี่ยงการใช้คำบางคำ ซึ่งถ้าใช้แล้วอาจหยาบคาย หรือก่อให้เกิดความไม่สบายใจ ตัวอย่าง คำว่า ตาย อาจมีหลายสำนวน เช่น ชี้ ม่องเท่ง เสรี เสียชีวิต ถึงแก่กรรม ไปค้าถ่าน ไปนรก หรือถ่ายปัสสาวะ อาจใช้ เบา ไปยิงกระต่าย ไปเก็บดอกไม้ เป็นต้น
3. เพื่อให้สุภาพ หรือเหมาะสมกับฐานะของบุคคล เช่น ตัดผม ทรงเครื่อง หรือทรงพระเครื่องใหญ่
4. ต้องการให้คำพูดมีรสชาติหรือเกิดภาพ เช่น กุ้งแห้งเดินมาแล้ว (ซึ่งอาจหมายถึงคนผอมแห้ง)

ผู้วิจัยพบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับที่มาหรือมูลเหตุของการเกิดสำนวน ดังงานวิจัยของ ชุนชิต ควน (2537: 172-175) ได้ศึกษาวิเคราะห์ เรื่อง **สำนวนเกาหลีและสำนวนไทย** การศึกษาเปรียบเทียบพบว่า ที่มาของสำนวนเกาหลีและสำนวนไทยแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 9 ประเภท คือ 1. มีที่มาจากธรรมชาติ 2. มีที่มาจากพืชผักผลไม้ 3. มีที่มาจากสัตว์ 4. มีที่มาจาก การกระทำ ความประพฤติ การปฏิบัติตน และการกินอยู่ของคน 5. มีที่มาจากของกินของใช้ 6. มีที่มาจากแบบแผนประเพณีและวัฒนธรรม 7. มีที่มาจากศาสนา 8. มีที่มาจากนิทาน ตำนาน วรรณคดี หรือประวัติศาสตร์ 9. มีที่มาจากการละเล่น กีฬา หรือการแข่งขัน สำนวนเกาหลีและสำนวนไทยที่นำมาศึกษาสะท้อนความเชื่อของคนไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของยมนา ทองใบ

(2550) ทำวิจัยเรื่อง **การศึกษาสำนวนไทยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ** มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา สำนวนไทยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อโดยศึกษาถึงความหมาย ที่มาและบริบท พร้อมทั้งจัดประเภท ความเชื่อในสำนวนไทยออกเป็นหมวดหมู่โดยค้นคว้าจากหนังสือสำนวน สุภาษิต คำพังเพย ซึ่ง รวบรวมความหมาย ที่มาและบริบทของสำนวนไทย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สำนวน สุภาษิต คำ พังเพย ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ ได้ทั้งหมด 133 สำนวน จัดเป็นประเภทของความเชื่อในสำนวนไทย ได้ทั้งสิ้น 13 ประเภท ได้แก่ 1. ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลัง เวทมนตร์ คาถาและไสยศาสตร์ 2. ความเชื่อเกี่ยวกับวิญญาณ ภูตผี ปีศาจ 3. ความเชื่อเรื่องอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 4. ความเชื่อเรื่อง โชคลาง 5. ความเชื่อเรื่องเคล็ดและการแก้เคล็ด 6. ความเชื่อเรื่องขวัญ ดวงชะตา ราศี และเคราะห์ 7. ความเชื่อเรื่องฤกษ์ยาม 8. ความเชื่อเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด ชีวิตหลังความตาย ชาตภพ 9. ความเชื่อเกี่ยวกับสัตว์ 12. ความเชื่อเกี่ยวกับความฝัน และ 13. ความเชื่อเกี่ยวเนื่องกับศาสนา

จากที่มาหรือมูลเหตุของสำนวนไทยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สำนวนไทยส่วนใหญ่เกิด จากวิธีการดำรงชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้ ๆ ตัวของมนุษย์

1.3 ลักษณะหรือประเภทของสำนวนไทย

การศึกษาลักษณะหรือประเภทของสำนวนไทย จากเอกสารและงานวิจัยของ นักวิชาการ และนักภาษาศาสตร์หลายท่าน สามารถสรุปลักษณะหรือประเภทของสำนวนไทยได้ ดังนี้

เรื่องอุไร อินทรประเสริฐ (2530: 3) ประเภทของสำนวนโวหาร แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1. ประเภทมีเสียงสัมผัสคล้องจอง อาจแยกได้เป็น 2 ชนิด คือ 1.1 สำนวนที่จบความในวรรค เดียว อาจมี 4 พยางค์ หรือ 5 พยางค์ 1.2 สำนวนที่มี 2 วรรคจึงจบความ ซึ่งแต่ละวรรคอาจมี 2, 3, 4, หรือ 5 พยางค์ ทั้งนี้ตามแต่จะทิ้งท่วงทำนองในการสัมผัสคล้องจองของวรรคแรก 2. ประเภทไม่มีเสียงสัมผัสคล้องจอง อาจแบ่งตามจำนวนพยางค์ คือ สำนวนที่มี 2 พยางค์ จนถึง สำนวนที่มี 8 พยางค์ขึ้นไป สอดคล้องกับ ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2529: 12-14) กล่าวว่า ลักษณะสำนวนไทยนอกจากเรื่องเสียงสัมผัสคล้องจองแล้ว จะมีลักษณะที่สำคัญ คือ มีความหมาย โดยนัย คือ ความหมายไม่ตรงตัวตามความหมายโดยอรรถ พุดอย่างหนึ่งมีความหมายไปอีกอย่าง หนึ่ง เช่น กินปูนร้อนท้อง ขนทรายเข้าวัด เป็นต้น หรือใช้ถ้อยคำกินความมาก การใช้ถ้อยคำใน สำนวนส่วนใหญ่เข้าลักษณะใช้คำน้อยกินความมาก เนื้อความมีความหมายเด่น เช่น ก่อหวอด ขึ้น คาน คว่ำบาตร ขมื่นกับปูน คมในฝัก ซึ่งล้วนมีความหมายอธิบายได้ยืดเยื้อ ส่วนที่ใช้ถ้อยคำหลาย คำ แต่ละคำก็ล้วนมีความหมายและช่วยให้ได้ความกระจ่างชัดเจน และสำนวนไทย มักเป็นการ เปรียบเปรยหรือมีประวัติที่มาส่วนใหญ่มาจากการเปรียบเทียบกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ประเพณี

ศาสนา นิยานิทานต่าง ๆ กิริยาอาการและส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ตัวอย่างเช่น กลับหน้ามือเป็นหลังมือ ใจดีสู้เสือ ว่าแต่เขาอิเหนาเป็นเอง เป็นต้น

ผู้วิจัยพบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะหรือประเภทของสำนวนไทย ดังงานวิจัยของ นวพลวรรณ พลังคะพันธ์พงศ์ (2541: 150-151) วิจัยเรื่อง **การศึกษาวิเคราะห์ภาษาไทยใน นิตยสารบันเทิง** พบว่า มีการสร้างสำนวนใหม่ขึ้นใช้ ซึ่งมีวิธีการสร้างสำนวนใหม่ขึ้นใช้ 3 วิธี ได้แก่ 1. การสร้างสำนวนใหม่ มีที่มาหลากหลาย ทั้งเพื่อเลี่ยงความหมายจากสำนวนที่เคยมี นำสำนวนที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์อื่นมาใช้สร้างจากวัฒนธรรมต่างประเทศ และสร้างจากเหตุการณ์ต่าง ๆ 2. การสร้างสำนวนโดยเปลี่ยนแปลงสำนวนเดิม คือ การเปลี่ยนคำ การเพิ่มคำการตัดคำ ทั้งการเปลี่ยนคำ เพิ่มคำ และตัดคำ 3. การสร้างสำนวนจากหนังสือและภาพยนตร์จิ้งก่าลังภายใน

จากลักษณะหรือประเภทสำนวนไทยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าสำนวนไทยแบ่งได้ตามหมวดเนื้อหา และการสัมผัสคล้องจอง ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการแบ่งเป็นสำคัญ

1.4 คุณค่าและประโยชน์ของสำนวนไทย

การศึกษาคุณค่าและประโยชน์ของสำนวนไทย จากเอกสารและงานวิจัยของนักวิชาการ และนักภาษาหลายท่าน สามารถสรุปคุณค่าและประโยชน์ของสำนวนไทยได้ ดังนี้

รชนี ซอโสตถิกุล (2526: 6) กล่าวว่า สำนวนและสุภาษิตเป็นเสมือนกระจกเงาส่องสะท้อนให้เห็นธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี ทัศนคติศาสนา ตำนาน นิทาน กีฬาการเล่น ความประพฤติ ทัศนคติเกี่ยวกับความดี ความชั่ว ความสุข ความทุกข์ ความรัก การแต่งงาน การทำงาน การพูด และอื่น ๆ ของมนุษย์แต่ละชาติแต่ละภาษา ฉะนั้นการศึกษาสำนวน สุภาษิตของแต่ละชาติ ทำให้เราได้เข้าใจธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมของชาตินั้น ๆ นอกเหนือจากความรู้เรื่องภาษา สอดคล้องกับ วาณิช จรุงกิจอนันต์ (2528) กล่าวว่า สำนวนไทย เป็นขุมทรัพย์ความรู้ทางวัฒนธรรมอันสำคัญยิ่ง ถ้าหากจะได้รู้ที่มาของแต่ละสำนวนอย่างถูกต้องถ่องแท้ จะทำให้ทราบการดำเนินชีวิตบางส่วนของคนไทยในยุคสมัยที่ผ่านมา อีกทั้งเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการใช้ภาษา ตลอดจนค่านิยมเก่า ๆ อันเป็นรากฐานของสังคมไทยปัจจุบัน เช่นเดียวกับ ปรีชา ช้างขวัญยืน (2540: 71-76, 464) กล่าวว่า คนโบราณนั้นเรียนหนังสือน้อย เรื่องที่ยากก็มักสอนกันโดยการเปรียบเทียบ เพราะความเปรียบเทียบนั้น เป็นของที่ขึ้นกับสภาพแวดล้อม ธรรมชาติและสังคมต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสังคมนั้น ๆ จึงจะเข้าใจได้ดี หากสภาพแวดล้อม ธรรมชาติและสังคมเปลี่ยนแปลง ความชัดเจนของความเปรียบเทียบก็ต้องเปลี่ยนตามไปด้วย เช่น “พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง” ถ้าถามว่าไพเบี้ยมีค่าเท่าไร ตำลึงทองหมายถึงอะไร น้อยคนที่จะรู้ว่าคนแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นับค่าเงินบาทต่างกัน ดังงานวิจัยของ สุทธิวัฒน์ จตุรวิธวงศ์ (2546)

เรื่อง การวิเคราะห์ลักษณะและภาพสะท้อนจากสำนวนไทย พบว่า สำนวนไทยมีลักษณะเป็นคำกล่าวที่ไม่กล่าวตรงไปตรงมา ต้องตีความเสียก่อน จึงจะเข้าใจนัยที่ซ่อนไว้ มีลักษณะเป็นคำอุปมา สำนวนไทยมี ที่มาจากธรรมชาติมากที่สุด นอกจากนี้ยังเกิดจากอุบัติเหตุ เกิดจากการกระทำ เกิดจากศาสนา เกิดจากอวัยวะ เกิดจากการละเล่น เกิดจากความประพจน์ เกิดจากนิยาย นิทาน วรรณคดี และเกิดจากประเพณีและความเชื่อของคนไทย พบว่า มีการใช้สำนวนไทยเพื่อแนะนำ ห้ามปราม วิจารณ์ ตักเตือน และให้กำลังใจ ด้านภาพสะท้อนของสำนวนไทย พบว่า คนไทยมีวิถีชีวิตใกล้ชิดและพึ่งพาธรรมชาติ ด้านปัจจัยสี่ ใช้ธรรมชาติเป็นแหล่งอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค ส่วนการประกอบอาชีพ พบว่า คนไทยทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ และประมง ด้านภาพสะท้อนทางวัฒนธรรม พบว่า คนไทยมีค่านิยมด้านการเลือกคู่ครองที่เป็นแม่ศรีเรือน ยกย่องนับถือผู้มีอำนาจ ยศศักดิ์ ผู้อาวุโส และครูอาจารย์ นิยมความสุภาพ อ่อนโยน นิยมใช้ชีวิตแบบสันโดษ นิยมผู้มีความกตัญญู นิยมการพูดจาฉะฉาน นิยมรับราชการ ด้านความเชื่อ พบว่า คนไทยเชื่อเรื่องบุญกรรม เชื่อเรื่องผี เชื่อเรื่องไสยศาสตร์ ด้านศาสนา พบว่า คนไทยใช้วัดเป็นศูนย์กลางในการพบปะกัน เพื่อการทำบุญ การบวช และการศึกษาหาความรู้ตลอดจนมีค่านิยมในการสร้างวัดของผู้มีฐานะดี

คุณค่าและประโยชน์ของสำนวนไทยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สำนวนมีคุณค่าและประโยชน์ในเชิงภาษาและวัฒนธรรม การศึกษาสำนวนไทยจะทำให้ใช้ภาษา สำนวนในการสื่อสารได้ถูกต้องชัดเจนและสละสลวย อีกทั้งได้เรียนรู้กระบวนการคิด การอบรมสั่งสอนและชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิตของสังคมไทย เกิดการเรียนรู้และเข้าใจพฤติกรรม ความเชื่อที่เกิดขึ้นในสังคมไทย สะท้อนสภาพวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยกับธรรมชาติแวดล้อม เหตุการณ์บ้านเมืองทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมของชาติไว้มิให้สูญหาย หรือเพื่อสร้างสรรค์สำนวนใหม่ ๆ สืบต่อไป

1.5 สำนวนไทยสำหรับชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย

อนุชา วรรณก้อย (2545: 217-218) กล่าวถึงสำนวนไทยไว้ในหนังสือ 24 ชั่วโมงกับภาษาไทย 2 ในการเรียนภาษาไทยสำหรับชาวญี่ปุ่นขั้นต้น โดยแบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. สุภาษิต ได้แก่ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว, เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก, คนล้ม อย่าข้าม, หมากัด อย่ากัดตอบ และน้ำน้อย ย่อมแพ้ไฟ
2. คำพังเพย ได้แก่ ปิดทองหลังพระ, ช้างจับตักแตน, แมวไม่อยู่ หนูร่าเริง, หนีเสือปะจระเข้ และช้างตายทั้งตัว เอาใบบัวมาปิด
3. คำคม ได้แก่ น้ำนิ่งไหลลึก, เส้นผมบังภูเขา, เพชรในถม, มะนาวไม่มีน้ำ

และถ่านไฟเก่า

4. คำแสดง ได้แก่ ควาย, ปากหมา, ไก่, ชักดาบ, ถั่วดำ, หน้าแตก, เกือบ และ หัวงู

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของเกษศิริรักษ์ นิตยสุทธิ (2554) เรื่อง **การสร้างแบบเรียน ภาษาและวัฒนธรรมจากสำนวนไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ** มีความมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมจากสำนวนไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยนำแบบเรียนไปทำการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ผลการวิจัย พบว่า แบบเรียนภาษาและวัฒนธรรมจากสำนวนไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 84.10/82.00

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนวนไทยทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า นักวิชาการและนักวิจัยส่วนใหญ่จะศึกษาเปรียบเทียบสำนวนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและวัฒนธรรม เพื่อให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างในการสร้างสำนวน ในเชิงวัฒนธรรมและกระบวนการคิดที่มีบริบทที่แตกต่างกัน ย่อมเกิดการเรียนรู้และสร้างสรรค์สำนวนที่ใช้ภาษาต่างกันไปแต่อาจมีความหมายคล้ายกัน ดังนั้นการศึกษาเปรียบเทียบดังกล่าวจึงเป็นแนวทางในการนำมาศึกษาวิเคราะห์เพื่อปรับใช้เป็นเนื้อหาในการสอนภาษาไทยทั้งสำหรับชาวไทย และชาวต่างประเทศ และเพื่อเป็นการถ่ายทอดภาษาและวัฒนธรรมผ่านสำนวนไทยสืบต่อไป

2. ชุดการสอน

การใช้สื่อการสอนมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ภาษา เพราะสื่อที่ดีสามารถช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาในทุกทักษะของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ ชุดการสอน เป็นนวัตกรรมที่ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยแบ่งประเด็นศึกษาได้ 5 ประการ คือ ความหมายของชุดการสอน ประเภทของชุดการสอน องค์ประกอบของชุดการสอน ขั้นตอนในการสร้างชุดการสอน และประโยชน์ของชุดการสอน

2.1 ความหมายของชุดการสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ สามารถสรุปได้ ดังนี้

กู๊ด คาร์เตอร์ วี (Good, Carter V. 1973: 306) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง ชุดการสอนสำเร็จรูปเฉพาะหน่วยที่ประกอบด้วยสื่อการสอน บทเรียน คู่มือครู แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน อันมีหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องสำหรับนักเรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ เช่นเดียวกับ บราวน์ เจมส์ ดับเบิลยู (Brown, James W. 1973: 339)

กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง ชุดสื่อประสมที่จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้ครูทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งภายในกล่องประกอบไปด้วยอุปกรณ์หลาย ๆ อย่าง เช่น ภาพโป่งใส รูปภาพ โพรเตอร์ สไลด์ และแผนภูมิ เป็นต้น สอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 117-118) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่าเป็นสื่อประสมประเภทหนึ่ง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอน และยังเป็นสื่อประสมที่ได้จากระบบการผลิต และการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วยหัวเรื่อง และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525: 185) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า หมายถึง กระบวนการผลิต และการนำสื่อการเรียนหลายอย่างมาใช้ให้สัมพันธ์กันอย่างมีคุณค่า ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เรียกว่า สื่อประสม โดยบรรจุใส่กล่องหรือซอง พร้อมคำแนะนำในการทำกิจกรรม ตามขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

จากการศึกษาความหมายของชุดการสอน สรุปได้ว่า ชุดการสอนเป็นสื่อการเรียนสำเร็จรูป หรือแผนการเรียนสำเร็จรูปที่มีการผลิตอย่างมีระบบ มีขั้นตอน ช่วยให้ครูได้รับความสะดวกในการสอนและนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

2.2 ประเภทของชุดการสอน

ในการจัดแบ่งประเภทของชุดการสอน ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 15) ได้จัดแบ่งประเภทของชุดการสอนออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ชุดการสอนประกอบการบรรยาย เป็นชุดการสอนที่มุ่งขยายเนื้อหาสาระการสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนขึ้น ช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยลงและให้สื่อการสอนทำหน้าที่แทน ชุดการสอนแบบนี้ นิยมใช้กับการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษาที่ยังถือว่า การสอนแบบบรรยายยังมีความสำคัญในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน

2. ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เป็นชุดการสอนแบบกิจกรรมที่ยึดระบบการผลิตสื่อการสอนตามหน่วย และหัวเรื่อง ที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้องเรียนแบบกิจกรรมที่เรียกว่า ห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน ชุดการสอนแบบกิจกรรมประกอบด้วย ชุดย่อยตามจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย และในแต่ละศูนย์มีสื่อหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น ๆ สื่อที่ใช้ในศูนย์จัดไว้ในรูปสื่อประสมอาจใช้ป็นสื่อรายบุคคลหรือสื่อสำหรับกลุ่มที่ผู้เรียนทั้งศูนย์จะใช้ร่วมกันได้ ผู้เรียนที่เรียนจาก ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม จะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มเรียนเท่านั้น หลังจากเคยชิน

กับวิธีการใช้แล้ว ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้เอง ในระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ หากมีปัญหาผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ

3. ชุดการสอนตามเอกัตภาพ หรือชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถและความแตกต่างของรายบุคคล อาจเป็นการเรียนในโรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ เพื่อให้ผู้เรียนก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถ และความสนใจ

4. ชุดการสอนทางไกล เป็นชุดการสอนที่ผู้สอนและผู้เรียนอยู่ต่างถิ่นต่างที่กันมุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมาเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการสอนเสริมตามศูนย์บริการการศึกษา เช่น ชุดการสอนทางไกลมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สรุปได้ว่า การสร้างชุดการสอนนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะการนำไปใช้ ตามวัตถุประสงค์ และความเหมาะสมของเนื้อหา ที่ครูเป็นผู้พิจารณาตามสภาพการณ์การเรียนการสอน

2.3 องค์ประกอบของชุดการสอน

ในการสร้างชุดการสอน องค์ประกอบของชุดการสอนเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณา เพราะมีความสำคัญที่จะใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนให้เป็นระบบ มีขั้นตอน และสมบูรณ์มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดการสอนไว้ ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สิ้นสกุล (2520: 105-106) ได้จำแนกส่วนประกอบของชุดการสอนไว้ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือและแบบฝึกปฏิบัติ สำหรับครูผู้ใช้ชุดการสอนและนักเรียนที่ต้องเรียนจากชุดการสอน
2. คำสั่งหรือการมอบงาน เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนให้นักเรียน
3. เนื้อหาสาระ อยู่ในรูปของสื่อการสอนแบบประสม และกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งกำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. การประเมินผล เป็นการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด และผลของการเรียนรู้ในรูปของแบบทดสอบต่าง ๆ ส่วนประกอบทั้งหมดจะอยู่ในซองหรือกล่อง โดยจัดเป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกต่อการใช้

ส่วน ชม ภูมิภาค (2528: 102) ได้กล่าวถึงชุดการสอนว่ามี 6 องค์ประกอบ โดยเพิ่ม 2 องค์ประกอบคือ กิจกรรมสำรวจ ต้องเตรียมไว้สำหรับนักเรียนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อนคนอื่น ได้มี

กิจกรรมอย่างอื่นทำ เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กว้างและลึก และจะได้ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และขนาดของรูปแบบชุดการสอนควรมีขนาดไม่เกิน 11-15 นิ้ว ส่วนความหนาแล้วแต่ลักษณะของวิชา และสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ของแต่ละวิชา

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของชุดการสอน ควรมีอย่างน้อย 4 ประการด้วยกัน คือ 1. คู่มือครู 2. คู่มือนักเรียน 3. เนื้อหา และประสบการณ์ 4. การประเมินผล

2.4 ขั้นตอนในการสร้างชุดการสอน

ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมการใช้สื่อการสอนแบบประสม ที่อาศัยวิธีการจัดระบบการดำเนินงานมาบูรณาการสื่อประสมต่าง ๆ โดยการกำหนดทฤษฎีหรือแบบจำลองระบบการผลิตขึ้นมา ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้คิดระบบการผลิตชุดการสอน ซึ่งมีลำดับขั้นตอนที่สำคัญดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2522: 154; วิชัย วงษ์ใหญ่. 2525: 134-137)

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์ อาจจะเป็นหมวดวิชา หรือ บูรณาการเป็นสหวิทยาการตามที่เหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน ประมาณเนื้อหา ที่ให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ ในหนึ่งสัปดาห์หรือสอนได้หน่วยละครั้ง
3. กำหนดเนื้อเรื่อง ในการสอนแต่ละหน่วย ควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย
4. กำหนดหลักการและความคิดรวบยอด จะต้องสอดคล้องกับหน่วยหรือหัวเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สาร และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ต้องสอดคล้องกับความคิดรวบยอด จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่ระบุให้ชัดเจนมากเท่าใด ก็จะประสบความสำเร็จในการสอนมาก ดังนั้นจึงควรใช้เวลาตรวจสอบจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อให้ถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหาสาระของการเรียนรู้
6. การเรียงลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ ภายหลังจากที่เรานำจุดประสงค์การเรียนรู้ แต่ละข้อ มาทำการวิเคราะห์ หรือเรียงลำดับกิจกรรมของแต่ละข้อให้เกิดการประสานกลมกลืนของการเรียนการสอน ต้องนำกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละข้อที่ทำวิเคราะห์งานแล้วมาเรียงลำดับไว้ โดยรวบรวมเป็นกิจกรรมขั้นสำคัญที่สุดในส่วนที่จะไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนในการเรียน โดยคำนึงถึงพฤติกรรมพื้นฐานของผู้เรียน วิธีดำเนินการเพื่อให้มีการเรียนการสอนขึ้นรวมทั้งการติดตามและประเมินผล พฤติกรรมการเรียนการสอนด้วย

7. การประเมินผล คือ การตรวจสอบดูว่าหลังจากการเรียนการสอนแล้วได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่จุดประสงค์การเรียนรู้กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินผลต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ เพราะถ้าไม่ตรงจะทำให้เสียเวลาและขาดคุณภาพ

8. การผลิตสื่อการสอน เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวข้อเรื่องแล้ว ควรจัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ สำหรับนำไปทดลองหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

9. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพในการสอน จึงต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการเรียนรู้ที่ช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การทดลองใช้ชุดการสอนเพื่อหาประสิทธิภาพ โดยพิจารณาถึงรูปแบบของชุดการสอนว่า จะผลิตออกมาในขนาดใดแล้วแต่ความสะดวกแก่การหาประสิทธิภาพ ควรนำไปทดลองกับกลุ่มเล็ก ๆ ก่อน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่อง

เช่นเดียวกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2536: 118) ได้พัฒนาระบบการผลิตชุดการสอน แผนจุฬา (CHULA PLAN) มีลำดับขั้นตอนการผลิต 10 ขั้นตอน โดยในการใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วสามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดการสอน (แบบบรรยาย แบบกลุ่ม และรายบุคคล) และตามระดับการศึกษา (ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา)

ซึ่งผู้วิจัยจะนำชุดการสอนที่สร้างขึ้นตามระบบการผลิตชุดการสอน ไปใช้กับนักเรียนโดยให้นักเรียนและครูใช้ร่วมกัน

2.5 ประโยชน์ของชุดการสอน

การใช้สื่อการเรียนการสอนของครู เป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะและพัฒนาการเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น ชุดการสอน เป็นสื่อการสอนที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนสรุปได้ ดังนี้

กึ่งแก้ว ศรีสาธิตกุลรัตน์ (2556) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของชุดการสอน ประกอบด้วย

1. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ผู้สอน เพราะได้เตรียมเนื้อหากิจกรรมแบบทดสอบและสื่อการสอนไว้ในชุดการสอนโดยสมบูรณ์
2. ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปในทางเดียวกัน
3. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากอารมณ์และความสามารถในการสอนของผู้สอน
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มแสดงความคิดเห็น และ

รับผิดชอบต่อตนเอง

5. ช่วยสร้างความสนใจ ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอน จะประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนสนใจต่อการเรียนตลอดเวลา

6. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี จากการที่ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง สามารถเรียนได้ตามความสนใจ และตามอัตราการเรียนรู้ของตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี

7. ส่งเสริมและฝึกหัดให้ผู้เรียน รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

8. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระ จากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากการเรียน โดยใช้ชุดการสอนผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้บรรยายตลอดเวลาเป็นผู้แนะนำ ช่วยเหลือ และใช้ชุดการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ แทนครู

9. แก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และตามโอกาส

จากการศึกษาประโยชน์ของชุดการสอน ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ประโยชน์ของชุดการสอนนั้นสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เรียน ช่วยแก้ปัญหาเมื่อมีครูเข้าสอนแทน ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการสอนของอัญชลี ทำทอง (2554) ได้วิจัย เรื่อง ชุดการสอนสำหรับครูเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้านสำหรับนักเรียนต่างชาติเเยียร์ 11 (มัธยมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอนห์ ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนสำหรับครูเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้านสำหรับนักเรียนต่างชาติระดับเเยียร์ 11 (ม.4) โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอนห์ และนักเรียนต่างชาติระดับเเยียร์ 1 โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอนห์ มีความเข้าใจการอ่านจับใจความนิทานพื้นบ้านจากชุดการสอนที่สร้างขึ้น โดยมีคะแนนการทำบัตรคำสั่งการอ่านจับใจความร้อยละ 90 และบัตรคำสั่งวัฒนธรรมร้อยละ 92 และค่าเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียน ร้อยละ 92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟาง จี๋หวี (2552) ได้วิจัย เรื่อง ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีความมุ่งหมาย เพื่อสร้างชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาจีน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และเปรียบเทียบความก้าวหน้าของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยโดยใช้ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาจีน กลุ่มทดลองคือ นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรมชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

มหาวิทยาลัยยุหนานนอร์มอล วิทยาลัยศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 10 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีประสิทธิภาพ 86.20/90.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

นอกจากนี้ พบบางวิจัยของ อูราวัน เหลาสุภาพ (2554) ได้ทำการศึกษา เรื่อง **รายงานการพัฒนาชุดการสอน เรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1** ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาชุดการสอน เรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการศึกษาค้นคว้าว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 93.45/87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนชุดการสอน เรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน แสดงให้เห็นว่า การเรียนโดยใช้ชุดการสอนสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มากขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และผู้เรียนส่วนมากชอบการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนมากกว่าการเรียนรู้แบบปกติ

3. การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ 2 ประการ คือ ความหมายของภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ และภาษากับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

3.1 ความหมายของภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ราชบัณฑิตยสถาน (2553: 397-398) ภาษาที่สอง second language (L2) หมายถึง ภาษาที่บุคคลเรียนรู้หลังจากภาษาแรก เป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญในสังคม ในฐานะภาษาราชการ ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสาร เพื่อการศึกษา เพื่อธุรกิจ และเพื่อการเมืองการปกครอง เช่น ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองในประเทศอินเดีย ฟิลิปปินส์ และไนจีเรีย

ราชบัณฑิตยสถาน (2553: 176-177) ภาษาต่างประเทศ foreign language หมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของประเทศ คนในประเทศศึกษาภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ หรือเพื่อใช้อ่านเอกสารที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาเวียดนาม เป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทย

ในสหรัฐอเมริกา คำว่า “ภาษาต่างประเทศ” มักใช้ในความหมายเหมือน “ภาษาที่สอง” (second language) แต่ในประเทศอังกฤษ คำว่า “ภาษาต่างประเทศ” มีความหมายต่างจาก “ภาษาที่สอง” 3 ประการ คือ

1. ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สอนเป็นวิชาในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยแต่ภาษาที่สองจะเปิดสอนเป็นวิชาในโรงเรียนหรือไม่ก็ได้
2. ภาษาต่างประเทศไม่ใช่เป็นสื่อการสอน ภาษาราชการ และภาษาธุรกิจ แต่ภาษาที่สองเป็นภาษาที่ใช้เป็นสื่อการสอนในสถานศึกษาส่วนใหญ่ และมักใช้เป็นภาษาราชการและภาษาธุรกิจด้วย
3. ภาษาที่สองมีฐานะและบทบาทเคียงคู่กับภาษาที่หนึ่ง เช่น ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองในฟิจิ สิงคโปร์ และไนจีเรีย ส่วนภาษาต่างประเทศไม่มีฐานะและบทบาทเคียงคู่กับภาษาที่หนึ่งของประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษในประเทศไทย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศจีน เป็นต้น

จากการศึกษาความหมายของ ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่า ภาษาที่สองหมายถึง การศึกษาเรียนรู้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตนในประเทศเจ้าของภาษา และภาษาต่างประเทศ หมายถึง การศึกษาเรียนรู้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตนโดยศึกษาอยู่ในประเทศของตนเอง

3.2 ภาษากับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

นวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2547: 268-271) กล่าวถึง การสอนภาษา และวัฒนธรรมไทยแก่ชาวต่างประเทศ ในอดีตการศึกษาภาษาใดก็ตามจะศึกษาอยู่เฉพาะในชาติและเผ่าพันธุ์ของตนเท่านั้น ต่อมาการเรียนรู้ภาษาได้ขยายขอบข่ายไปยังชาติต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว จนมีผู้เรียกการศึกษาภาษาในลักษณะนี้ว่า “การศึกษาภาษาข้ามชาติข้ามวัฒนธรรม” การที่ “วัฒนธรรม” เข้ามาเกี่ยวข้องกับการศึกษาภาษานั้น เป็นเพราะภาษาคือ เครื่องหมายที่แสดงวัฒนธรรมของชาติ คำว่า “วัฒนธรรม” ในที่นี้ หมายถึง วิถีทาง และแบบฉบับในการดำเนินชีวิตของคนในกลุ่มที่มีเชื้อชาติ ศาสนา หรือภูมิหลังอื่น ๆ ร่วมกัน สิ่งเหล่านี้จะสะท้อนออกมาด้วย ดังนั้น การศึกษาภาษาของชาติใดก็ตาม ย่อมเป็นการศึกษาวัฒนธรรมของเจ้าของชาตินั้นด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาไทยกับวัฒนธรรมไทย ภาษาไทยกับวัฒนธรรมไทยมีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการบันทึกและถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยที่คนไทยในอดีตทำหรือคิดไว้มีให้สูญหาย ทั้งในรูปของมุขปาฐะคือการถ่ายทอดด้วยวาจา และในรูปของลายลักษณ์อักษร คือ การถ่ายทอดด้วยภาษาเขียน นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย กล่าวคือ เราจะเข้าใจวัฒนธรรมไทยจากภาษาที่คนไทยใช้ ยกตัวอย่าง

การที่คนไทยพูดว่า “แล้วแต่เวอร์กรรม” “ไม่เป็นไร” “เกรงใจจริง ๆ ” คำพูดเหล่านี้สะท้อนให้เห็นความคิด ความเชื่อ อุปนิสัยใจคอของคนไทยที่ได้รับการปลูกฝังกันมานานได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุที่ภาษาไทยกับวัฒนธรรมไทยมีความสัมพันธ์กันในลักษณะดังกล่าว ผู้เรียนภาษาไทยที่เป็นชาวต่างประเทศ จึงควรมีความรู้และความเข้าใจวัฒนธรรมไทยควบคู่ไปกับการมีความรู้ทางภาษารวมทั้งรู้ว่าเจ้าของภาษาใช้คำพูดอย่างไรในบริบทที่แตกต่างกัน เพื่อจะได้เลือกใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสม และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมไทย เช่น เข้าใจขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยมของคนไทยแล้ว ก็จะเข้าใจวิถีคิด การกระทำ ตลอดจนคำพูดที่ใช้ในการสื่อสารของคนไทยด้วย สอดคล้องกับ สมพงษ์ วิทิตศักดิ์พันธุ์ (2548: 247-250) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาไทยระดับกลางยังต้องเรียนรู้เรื่องสถานการณ์ในชีวิตประจำวันอยู่ขณะเดียวกันก็อยากรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ พิธีกรรม สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในระดับพื้นฐาน เพราะข้อจำกัดทางภาษา ในขณะที่ผู้เรียนระดับสูงต้องการเรื่องค่อนข้างเฉพาะ มีลักษณะเป็นวิชาการ ค่อนข้างลึก และมีความสามารถทางภาษาค่อนข้างสูง ผู้เรียนภาษาไทยระดับกลางมักสนใจทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ต้องการศึกษารายละเอียดให้เข้าใจถ่องแท้มากขึ้น สนใจอยากติดต่อสื่อสารกับคนไทยและอ่านหนังสือหรือเอกสารเกี่ยวกับ การเลือกสื่อการเรียนนั้นต้องคำนึงอยู่เสมอว่า เนื้อหาตัวบทที่นำมาใช้เป็นบทเรียนนั้นต้องเป็นการให้ข้อมูลใหม่หรือน่าสนใจสามารถกระตุ้นความคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ได้ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความคิด ค่านิยมสำนวน และลีลาภาษาไทยอย่างแท้จริง ตำราเรียนภาษาไทยระดับสูงของหลายสถาบันมักเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของสำนวน คำพังเพย สุภาษิตในระดับของเจ้าของภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษาไทยอย่างถ่องแท้ เช่นเดียวกับ เพียรศิริ วงศ์วิมานนท์ (2526: 54-55) กล่าวว่า ผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษาย่อมคุ้นเคยกับเจตนาต่าง ๆ ในการสื่อสาร ซึ่งใช้ในการพูดภาษาไทยอันเป็นภาษาแม่ ยิ่งไปกว่านั้น ยังคุ้นเคยกับการเลือกรูปภาษาที่เหมาะสมด้วย ดังนั้นผู้สอนน่าจะได้นำเอาความสามารถนี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ในการสอน โดยต้องตัดสินใจได้ว่า ผู้เรียนของตนจำเป็นต้องรู้รูปภาษาที่เหมาะสมในสถานการณ์ใด เพราะความหลากหลายของรูปภาษาในการสื่อสารเพื่อเจตนาใดเจตนาหนึ่งนั้นเป็นลักษณะปกติของภาษาทุกภาษา และผู้เรียนย่อมต้องเกิดการถ่ายโอนความคุ้นเคยนี้มาเป็นความรู้ในการจะใช้ภาษาใหม่ที่ตนเรียนรู้

การสอนภาษาข้ามวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้เหมือนเจ้าของภาษาหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด ดังนั้นการศึกษาและวิจัยเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถและพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนชาวต่างประเทศได้อีกทางหนึ่ง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่หรือภาษาต่างประเทศของรุ่งฤดี แผลงสร (2551) ทำวิจัยเรื่อง การกำหนดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยสำหรับผู้เรียน

ชาวต่างประเทศระดับต้น มีความมุ่งหมาย เพื่อวิเคราะห์และกำหนดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย สำหรับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับต้น ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์คำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับต้นจากหนังสือกลุ่มที่ 1 มีคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยจำนวน 3,616 คำ และหนังสือกลุ่มที่ 2 มีคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยจำนวน 1,471 คำ เมื่อนำคำศัพท์ทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบหาค่าความถี่จำนวนครั้งที่ซ้ำได้คำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยจำนวน 3,806 คำ และเมื่อนำคำศัพท์ดังกล่าวไปทำแบบสอบถามชาวต่างประเทศจำนวน 10 คน สรุปผลแบบสอบถามได้ว่า คำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับต้นมีจำนวนทั้งสิ้น 1,951 คำ และการวิเคราะห์ชนิดของคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับต้นแบ่งชนิดของคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยได้ 5 หมวด ได้แก่ คำหลัก คำแทน คำขยาย คำเชื่อม และคำเสริมและคำเรียกกร้อง

ส่วนงานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2555) ทำวิจัยเรื่อง **การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน : กรณีศึกษางานเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน เมืองคุนหมิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน** มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาการใช้คำ ประโยค สำนวนไทย และโวหารในงานเขียนเรียงความของนักศึกษชาวจีน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถใช้คำ ประโยค สำนวนไทย และโวหารในการเขียนเรียงความภาษาไทยได้ดี พบข้อบกพร่องด้านการใช้คำผิดความหมาย การสะกดคำผิด การใช้คำฟุ่มเฟือย และการใช้ภาษาพูดในการเขียน ด้านการใช้ประโยคมีข้อบกพร่อง คือ การเรียงลำดับคำ ลำดับความคิดผิด ด้านการใช้สำนวนไทยพบจำนวน 9 สำนวน และมีข้อผิดพลาดคือ การใช้สำนวนผิด เช่น เข้าเมืองตาหลิ่ว ใหหลิ่วตาตาม สำนวนที่ถูกต้องคือ เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม เป็นต้น ส่วนความหมายของสำนวนไทยใช้ถูกต้อง

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง พบว่าผู้เรียนชาวต่างประเทศส่วนมากเรียนภาษาไทยในระดับต้น จึงมีการวิจัยเกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐาน ไวยากรณ์พื้นฐาน ผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ในเรื่องสำนวนไทยที่ใช้ในการสื่อสารอยู่ในระดับกลางขึ้นไป ดังนั้นการสร้างสื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยสำหรับผู้เรียนระดับกลางควรจะมีเพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับความต้องการในการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อสร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยพัฒนาความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย ในด้านการใช้สำนวนไทยของนักศึกษาชาวจีน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับนักศึกษาชาวจีนให้ดีขึ้น ในการสร้างชุดการสอนนี้ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน และแบบทดสอบท้ายบทแบบปรนัย ชุดละ 10 ข้อ จำนวน 10 ชุด รวม 100 ข้อ

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สำนวนไทย แบบปรนัย จำนวน 50 ข้อ

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจในชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวน 15 ข้อ

3. การประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอน

4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. การจัดกระทำข้อมูล

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 25 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างชุดการสอน (Try out)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างชุดการสอน ได้แก่ นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ประจำปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน ดังนี้

ทดลองกับกลุ่มนักศึกษาชาวจีน จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโดยคัดเลือกจากนักศึกษาชาวจีนที่มีความรู้ภาษาไทยระดับ เก่ง อ่อน ปานกลาง อย่างละ 1 คน เพื่อใช้ในการหาประสิทธิภาพรายบุคคล และนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือเพื่อนำไปทดลองใช้ในครั้งต่อไป

ทดลองกับกลุ่มนักศึกษาชาวจีน จำนวน 6 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโดยคัดเลือกจากนักศึกษาชาวจีนที่มีความรู้ภาษาไทยระดับ เก่ง อ่อน ปานกลาง อย่างละ 2 คน เพื่อใช้ในการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก และนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือเพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 10 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง จำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยสร้างชุดการสอน เรื่องจำนวนไทย จำนวน 10 ชุด แบบทดสอบท้ายชุดการสอนแบบปรนัย ชุดละ 10 ข้อ รวม 100 ข้อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย จำนวน 50 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง จำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวน 15 ข้อ โดยดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจำนวนไทย ชุดการสอนและการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

2.2 ดำเนินการสร้างชุดการสอน โดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร หนังสือ งานวิจัยจากนักภาษาศาสตร์ นักวิชาการ และนักเขียนหลายท่านในเนื้อหา จำนวนไทย ดังนี้

2.2.1 คัดเลือกจำนวนไทยจากหนังสือ พจนานุกรม เอกสารต่าง ๆ จำนวน 7 เล่ม ได้แก่

2.2.1.1 จำนวนไทย เล่ม 1 โดย สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515)

2.2.1.2 สำนวนไทย เล่ม 2 โดย สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2515)

2.2.1.3 ภาชีต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2553)

2.2.1.4 พจนานุกรมคำใหม่ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2550) เล่ม 1

2.2.1.5 พจนานุกรมคำใหม่ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2552) เล่ม 2

2.2.1.6 พจนานุกรมคำใหม่ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2552) เล่ม 3

2.2.1.7 สำนวนไทยที่มาจากวรรณคดี โดย ศักดิ์ศรี แย้มนัตดา (2553)

รวมสำนวนทั้งหมด 2,000 สำนวน และผู้วิจัยได้สังเคราะห์การจัดแบ่งสำนวนไทยโดยเลือกใช้เกณฑ์เนื้อหาของราชบัณฑิตยสถานได้ 10 ประเภท ประเภทละ 50 สำนวน รวม 500 สำนวน ดังนี้

คัดเลือกสำนวนไทยจากหนังสือสำนวนไทยเล่ม 1-2 ของสง่า กาญจนาคพันธุ์ หนังสือ ภาชีต คำพังเพย สำนวนไทย และหนังสือสำนวนไทยที่มาจากวรรณคดีได้สำนวนรวม 305 สำนวน

คัดเลือกสำนวนไทยจากหนังสือพจนานุกรมคำใหม่ฉบับราชบัณฑิตยสถานเล่ม 1-3 ได้สำนวนรวม 195 สำนวน

2.2.2 การคัดเลือกสำนวนไทยที่จะนำมาสร้างชุดการสอน เรื่อง สำนวนไทย ผู้วิจัยได้นำสำนวนทั้งหมด 500 สำนวน มาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทนิพนธ์ตรวจสอบ และปรับแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทนิพนธ์ แล้วให้นักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 5 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 5 คน รวม 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกสำนวนไทยตามความสนใจรวม 100 สำนวน

ตัวอย่างแบบสอบถามการคัดเลือกสำนวนไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย ชุดที่ 1 สำนวนเกี่ยวกับครอบครัว ความรัก

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องสำนวนที่สนใจเพียง 10 สำนวนเท่านั้น

ลำดับที่	สำนวนไทย	สำนวนที่สนใจ	หมายเหตุ
1	กระต่ายหมายจันทร์		
2	กิ้งก่องใบหยก		
3	กินน้ำได้ศอก		
4	กินบนเรือนขึ้นหลังคา		
5	ขายขนมจีบ		

2.3 ผู้วิจัยนำผลการคัดเลือกสำนวนไทยของนักศึกษาชาวจีนจำนวน 10 คน นำมาสังเคราะห์แล้วออกแบบเนื้อหา สร้างเป็นชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรม เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน รวมสำนวนไทย 100 สำนวน มีทั้งหมด 10 ชุด ชุดละ 10 สำนวน ดังนี้

- ชุดที่ 1 สำนวนเกี่ยวกับ ครอบครัว ความรัก
- ชุดที่ 2 สำนวนเกี่ยวกับ การศึกษา อบรม
- ชุดที่ 3 สำนวนเกี่ยวกับ การดำรงชีวิต เศรษฐกิจ อาชีพ
- ชุดที่ 4 สำนวนเกี่ยวกับ ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของบุคคล
- ชุดที่ 5 สำนวนเกี่ยวกับ สังคม สมาคม
- ชุดที่ 6 สำนวนเกี่ยวกับ ถ้อยคำวาทะ
- ชุดที่ 7 สำนวนเกี่ยวกับ การเมือง การปกครอง
- ชุดที่ 8 สำนวนเกี่ยวกับ ค่านิยม
- ชุดที่ 9 สำนวนเกี่ยวกับ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม
- ชุดที่ 10 สำนวนเกี่ยวกับ เบ็ดเตล็ด

2.4 ผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบของชุดการสอนแต่ละชุด ประกอบด้วย

- 2.4.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน
- 2.4.2 แผนการสอน
- 2.4.3 ใบกิจกรรม
- 2.4.4 ใบความรู้สำนวนไทย
- 2.4.5 ใบความรู้ไวยากรณ์ (พยางค์ คำซ้ำ คำตรงข้าม คำประสม คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำคล้องจอง(สัมผัส) ประโยค และความเปรียบ)
- 2.4.6 ใบความรู้เพิ่มเติม
- 2.4.7 แบบฝึกหัด 1
- 2.4.8 แบบฝึกหัด 2
- 2.4.9 ใบเฉลยแบบฝึกหัด
- 2.4.10 แบบทดสอบชุดการสอน

2.5 สร้างแบบประเมินคุณภาพชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยี โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยถือเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมิน ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง มีคุณภาพระดับดีมาก
- คะแนน 4 หมายถึง มีคุณภาพระดับดี

คะแนน 3 หมายถึง มีคุณภาพระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ต้องปรับปรุง

คะแนน 1 หมายถึง ใช้ไม่ได้

2.6 นำแบบประเมินคุณภาพชุดการสอน เรื่อง สำนวนไทย ให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญา นิพนธ์และอาจารย์ด้านวัดผลตรวจสอบ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตาม คำแนะนำ

2.7 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

2.8 นำผลจากการประเมินมาพิจารณาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ข้อมูลของการประเมิน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีคุณภาพระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีคุณภาพระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ต้องปรับปรุง

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ใช้ไม่ได้

เกณฑ์ในการยอมรับว่าชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย ที่สร้างขึ้นมี คุณภาพนั้น ผู้วิจัยกำหนดให้มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

2.9 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล วิธีการสร้างแบบทดสอบและการ เขียนข้อสอบ

2.10 ศึกษาเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวน ไทย ในแต่ละชุด

2.11 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สำนวนไทย เป็นแบบ ปรนัยเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 55 ข้อ โดยครอบคลุมการวัด 3 ด้าน คือ

2.11.1 ด้านความรู้-ความจำ

2.11.2 ด้านความเข้าใจ

2.11.3 ด้านการนำไปใช้

2.12 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญา นิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดิมกับผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจชุดการสอน เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ตัวเลือก และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องก่อนนำไปใช้จริง คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC

ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการพิจารณาพบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 64) มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน +1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน -1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.13 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง จำนวนไทย ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

2.14 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียน และวิธีการสร้างแบบสอบถาม

2.15 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง จำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) จำนวน 15 ข้อ มีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ความพึงพอใจมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ความพึงพอใจน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

2.16 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.17 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 จำนวน 15 ข้อ ไปทดลองใช้กับ กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.70

2.18 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจในชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง จำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัย

3. การประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอน ดังนี้

3.1 ประเมินโดยการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำชุดการสอน แบบทดสอบท้ายชุดการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา เป็นอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และมีประสบการณ์การสอนวิชาภาษาไทยให้ทั้งนักศึกษาชาวไทยและชาวต่างประเทศ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หทัยรัตน์ ทับพร เป็นอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และมีประสบการณ์การสอนวิชาภาษาไทยให้ทั้งนักศึกษาชาวไทยและชาวต่างประเทศ

3. อาจารย์ ดร.กิตติชัย สุภาสิโนบล เป็นอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีประสบการณ์การสอนวิชาภาษาไทยและการออกแบบการผลิตสื่อการสอนโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ แบบทดสอบ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ผลการตรวจสอบชุดการสอนของผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการแก้ไขและปรับปรุงดังนี้

1. ปรับการออกแบบรูปเล่มให้เป็นแบบ 4 สี เพิ่มหมายเลขหน้า ปรับรูปแบบและภาพหน้าปก

2. ปรับภาพประกอบให้เป็นภาพสี

3. ทบทวนการอธิบายคำศัพท์ให้สั้น และเข้าใจง่าย

4. ปรับเนื้อหาในใบความรู้ของชุดการสอนที่ 1, 4, 5, 6, 8, 9 และ 10 ให้สัมพันธ์กับหัวข้อ

5. เปลี่ยนชื่อคนในตัวเลือกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเพื่อไม่ให้ผู้เรียนสับสน

ผู้วิจัยได้สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรม เรื่องสำนวนไทย, จุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง สำนวนไทย และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน สำหรับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรม เรื่อง สำนวนไทยของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ด้านรูปเล่ม					
1.1 คุณภาพของกระดาษ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 การออกแบบ/สีของหน้าปก	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.3 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.4 ศิลปะการจัดหน้า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.6 ภาพประกอบชัดเจน จำนวน และขนาดภาพ เหมาะสมกับเนื้อหา	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
2. ด้านเนื้อหาบทที่ 1					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.4 เนื้อหามีความง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
2.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.6 ความสัมพันธ์ของภาพและ เนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.7 ระดับความง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ด้านเนื้อหาบทที่ 2					
3.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
3.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.7 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ด้านเนื้อหาบทที่ 3					
4.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.4 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
4.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.7 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ด้านเนื้อหาบทที่ 4					
5.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.4 เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
5.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.6 ความสัมพันธ์ของภาพและ เนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.7 ระดับความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. ด้านเนื้อหาบทที่ 5					
6.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.4 เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
6.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
6.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.7 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. ด้านเนื้อหาบทที่ 6					
7.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.4 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
7.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.7 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8. ด้านเนื้อหาบทที่ 7					
8.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
8.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.4 เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
8.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.6 ความสัมพันธ์ของภาพและ เนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.7 ระดับความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. ด้านเนื้อหาบทที่ 8					
9.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.4 เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
9.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.6 ความสัมพันธ์ของภาพและ เนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.7 ระดับความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
9.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. ด้านเนื้อหาบทที่ 9					
10.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.3 เนื้อหา มีประโยชน์ต่อ ผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.4 เนื้อหา มีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
10.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.6 ความสัมพันธ์ของภาพและ เนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.7 ระดับความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11. ด้านเนื้อหาบทที่ 10					
11.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.3 เนื้อหา มีประโยชน์ต่อ ผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
11.4 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
11.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.7 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 2 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง สำนวนไทย ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
11	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
38	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
52	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
54	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 3 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนสำหรับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	คู่มือมีคำอธิบายและข้อแนะนำที่ชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
2	ชุดการสอนมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
3	เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
4	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพียงพอต่อการใช้ชุดการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	สื่อ ในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	แบบฝึกหัดมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
8	ชุดการสอนมีภาพประกอบเหมาะสม	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
9	ชุดการสอนมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	ชุดการสอนมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง ลำนวนไทย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนใช้สำนวนเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจด้าน ภาษาและวัฒนธรรมไทยจากชุดการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากชุดการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
15	ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	เฉลี่ย	15	13	13	0.91	ใช้ได้

3.2 ประเมินโดยการทดลอง

หลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมข้อคิดเห็น และคำแนะนำเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่าง ๆ นำไปปรับปรุง โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท แล้วนำไปทดลองกับนักศึกษาชาวจีนที่มีความรู้พื้นฐานใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ครั้ง และทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 เป็นการตรวจสอบข้อบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ชุดการสอน โดยนำชุดการสอนและแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักศึกษาชาวจีนจำนวน 3 คน โดยผู้วิจัยสังเกตซักถามความเห็นเกี่ยวกับชุดการสอน และแบบทดสอบเพื่อหาข้อบกพร่อง

จากผลการทดลองใช้ชุดการสอนกับนักศึกษาชาวจีนจำนวน 3 คน ได้พบข้อบกพร่องของชุดการสอนและแบบทดสอบโดยการสัมภาษณ์ สรุปประเด็นสำคัญของการแก้ไขและปรับปรุง ดังนี้

1. ปรับเปลี่ยนลำดับของรูปเล่มใหม่ เนื่องจากผู้เรียนให้เหตุผลว่า ความรู้เรื่องไวยากรณ์ในชุดการสอน เคยได้เรียนมาจากประเทศจีนบ้างแล้ว ผู้วิจัยจึงนำใบความรู้ไวยากรณ์ และใบความรู้เพิ่มเติม ไปไว้หลังแบบฝึกหัดที่ 2 และปรับเปลี่ยนใบความรู้ไวยากรณ์ในชุดการสอนให้เป็นการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง

2. เพิ่มรูปภาพในส่วนของเกร็ดความรู้ในแต่ละบทเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

3. แก้ไขตัวเลือกในแบบฝึกหัดที่ 1 ของบทที่ 2 และแก้ไขใบเฉลยแบบฝึกหัดที่ 9-10

หลังจากการทดลองหาคุณภาพของชุดการสอนกับนักศึกษาชาวจีน 3 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปคิดคำนวณค่าสถิติได้ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 63.68/64.17 จากนั้น ผู้วิจัยได้ปรับปรุงชุดการสอน และแบบทดสอบเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แล้วจึงนำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับกลุ่มทดลองจำนวน 6 คน

ตาราง 4 ระยะเวลาในการทดลองกับกลุ่มทดลองจำนวน 3 คน

สัปดาห์	เดือน ปี	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา
1	6 สิงหาคม 2559	1	เรียนชุดที่ 1 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	6 สิงหาคม 2559	2	เรียนชุดที่ 2 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
2	8 สิงหาคม 2559	3	เรียนชุดที่ 3 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	8 สิงหาคม 2559	4	เรียนชุดที่ 4 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
3	15 สิงหาคม 2559	5	เรียนชุดที่ 5 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	15 สิงหาคม 2559	6	เรียนชุดที่ 6 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
3	15 สิงหาคม 2559	7	เรียนชุดที่ 7 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	15 สิงหาคม 2559	8	เรียนชุดที่ 8 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
4	22 สิงหาคม 2559	9	เรียนชุดที่ 9 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	22 สิงหาคม 2559	10	เรียนชุดที่ 10 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
4	22 สิงหาคม 2559	11	ทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	90 นาที
	22 สิงหาคม 2559		ทำแบบสอบถามความพึงพอใจ	20 นาที

ครั้งที่ 2 เป็นการตรวจสอบข้อบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ชุดการสอน โดยนำชุดการสอนและแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักศึกษาชาวจีนจำนวน 6 คน โดยผู้วิจัยสังเกตซักถามความเห็นเกี่ยวกับชุดการสอน และแบบทดสอบเพื่อหาข้อบกพร่อง

จากผลการทดลองใช้ชุดการสอนกับนักศึกษาชาวจีนจำนวน 6 คน ได้พบข้อบกพร่องของชุดการสอนและแบบทดสอบโดยการสัมภาษณ์ สรุปประเด็นสำคัญของการแก้ไขและปรับปรุงดังนี้

1. แบบฝึกหัดและแบบทดสอบมีจำนวนมากเกินไป
2. กิจกรรมในแผนการสอน อยากให้ใช้สื่อด้านคอมพิวเตอร์มากขึ้น

หลังจากการทดลองหาคุณภาพของชุดการสอนกับนักศึกษาชาวจีน 6 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปคิดคำนวณค่าสถิติได้ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 71.80/72.22 จากนั้น ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการสอน เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แล้วจึงนำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น นักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 10 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 5 ระยะเวลาในการทดลองกับกลุ่มทดลองจำนวน 6 คน

สัปดาห์	เดือน ปี	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา
1	29 สิงหาคม 2559	1	เรียนชุดที่ 1 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	29 สิงหาคม 2559	2	เรียนชุดที่ 2 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
1	2 กันยายน 2559	3	เรียนชุดที่ 3 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	2 กันยายน 2559	4	เรียนชุดที่ 4 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
2	5 กันยายน 2559	5	เรียนชุดที่ 5 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	5 กันยายน 2559	6	เรียนชุดที่ 6 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
2	9 กันยายน 2559	7	เรียนชุดที่ 7 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	9 กันยายน 2559	8	เรียนชุดที่ 8 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
3	12 กันยายน 2559	9	เรียนชุดที่ 9 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	12 กันยายน 2559	10	เรียนชุดที่ 10 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
4	19 กันยายน 2559	11	ทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	90 นาที
	19 กันยายน 2559		ทำแบบสอบถามความพึงพอใจ	20 นาที

4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การดำเนินการทดลอง ดำเนินการดังนี้

4.1.1 ชี้แจงรายละเอียดให้นักศึกษาเข้าใจถึงวัตถุประสงค์การใช้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย

4.1.2 ผู้วิจัยดำเนินการใช้ชุดการสอนกับนักศึกษาชาวจีนเป็นเวลา 4 - 6 สัปดาห์

4.1.3 ประมวลผลข้อมูลระหว่างการทดลอง ทุกครั้ง ผู้วิจัยทำการประเมินตามสภาพจริงในทุกชุดการสอนโดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบท้ายชุดการสอนจำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 15 นาที และ ผู้วิจัยนำมาตรวจให้คะแนนและทำการบันทึกคะแนนเพื่อนำผลไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอน

4.1.4 เมื่อนักศึกษาได้เรียนโดยใช้ชุดการสอนครบทั้ง 10 บท ให้ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน และทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

4.1.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ

ตาราง 6 ระยะเวลาในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

สัปดาห์	เดือน ปี	ครั้งที่	เนื้อหา	เวลา
1	30 กันยายน 2559	1	เรียนชุดที่ 1 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	30 กันยายน 2559	2	เรียนชุดที่ 2 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
2	7 ตุลาคม 2559	3	เรียนชุดที่ 3 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	7 ตุลาคม 2559	4	เรียนชุดที่ 4 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
3	14 ตุลาคม 2559	5	เรียนชุดที่ 5 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	14 ตุลาคม 2559	6	เรียนชุดที่ 6 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
4	21 ตุลาคม 2559	7	เรียนชุดที่ 7 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	21 ตุลาคม 2559	8	เรียนชุดที่ 8 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
5	28 ตุลาคม 2559	9	เรียนชุดที่ 9 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
	28 ตุลาคม 2559	10	เรียนชุดที่ 10 ทำแบบทดสอบท้ายชุด	90 นาที
6	4 พฤศจิกายน 2559	11	ทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	90 นาที
	4 พฤศจิกายน 2559		ทำแบบสอบถามความพึงพอใจ	20 นาที

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

4.2.1 ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน โดยให้ 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูกต้อง และให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด

4.2.1 นำผลคะแนนของการทำแบบทดสอบท้ายชุดการสอนทั้ง 10 ชุด และผลคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อการประสิทธิภาพของชุดการสอน

5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง จำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

5.2 วิเคราะห์หาความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง จำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยใช้ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.3.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2543 : 73)

5.3.1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักศึกษา

5.3.1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักศึกษา

5.3.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.3.2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาจาก ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ลิวน สายยศและอังคณา สายยศ. 2543 : 248 - 249)

จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง 1
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.3.2.2 หาประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ใช้สูตร E_1/E_2 (เผชิญ กิจระการ. 2547: 44) ดังนี้

การคำนวณหาประสิทธิภาพ E_1

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบท้ายบทระหว่างเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบทระหว่างเรียน
			รวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

การคำนวณหาประสิทธิภาพ E_2

$$E_2 = \frac{\sum F_2}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละ
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

5.3.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอน โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบาช (Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ

α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n คือ จำนวนข้อของแบบทดสอบ

s_i^2 คือ ความแปรปรวนของแบบทดสอบรายข้อ

s_t^2 คือ ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และศึกษาความพึงพอใจของ นักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักศึกษาชาวจีนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รายงาน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

1. เกณฑ์ 80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ ท้ายชุดการสอน แต่ละชุดการสอน ด้วยชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน คิดเป็นร้อยละ 80

2. เกณฑ์ 80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน คิดเป็นร้อยละ 80

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกระบวน (E₁) ของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวน 10 คน

คนที่	คะแนนแบบทดสอบท้ายชุดการสอนระหว่างเรียน										รวม (100)
	ชุด 1 (10)	ชุด 2 (10)	ชุด 3 (10)	ชุด 4 (10)	ชุด 5 (10)	ชุด 6 (10)	ชุด 7 (10)	ชุด 8 (10)	ชุด 9 (10)	ชุด 10 (10)	
1	9	8	8	8	9	8	8	9	9	8	84
2	8	7	9	8	8	9	9	7	8	8	81
3	9	9	8	7	9	9	8	9	9	7	84
4	8	8	9	8	9	8	7	7	9	9	82
5	8	9	8	9	8	9	8	8	7	9	83
6	7	9	9	8	8	9	8	9	8	9	84
7	8	8	8	9	8	8	9	9	9	8	84
8	9	7	8	9	9	8	9	8	8	7	82
9	9	8	9	8	8	7	7	9	9	8	82
10	8	9	8	9	8	8	9	8	8	9	84
รวม	83	82	84	83	84	83	82	83	84	82	830
เฉลี่ย	8.30	8.20	8.40	8.30	8.40	8.30	8.20	8.30	8.40	8.20	83.00
ร้อยละ	83.00	82.00	84.00	83.00	84.00	83.00	82.00	83.00	84.00	82.00	83.00

จากตาราง 7 พบว่า ผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายชุดระหว่างเรียนของชุด การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านวนไทย สำหรับนักศึกษาจีน แต่ละชุดการสอน คิดเป็นร้อยละอยู่ในช่วง 82.00 – 84.00 ทุกชุดผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E_1=80$) โดยมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ดังนี้

ชุดที่ 1 ครอบครั้ว ความรัก	มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 83.00
ชุดที่ 2 การศึกษา อบรม	มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 82.00
ชุดที่ 3 การดำรงชีวิต เศรษฐกิจ อาชีพ	มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 84.00
ชุดที่ 4 ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของบุคคล	มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 83.00
ชุดที่ 5 สังคม สมคม	มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 84.00
ชุดที่ 6 ถ้อยคำวาจา	มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 83.00
ชุดที่ 7 การเมือง การปกครอง	มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 82.00
ชุดที่ 8 ค่านิยม	มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 83.00
ชุดที่ 9 ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม	มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 84.00
ชุดที่ 10 เบ็ดเตล็ด	มีประสิทธิภาพ (E_1) เท่ากับ 82.00

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรม ไทย เรื่อง ล้านวนไทย จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวน 10 คน

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนพัฒนา
1	25	42	17
2	26	40	14
3	21	43	12
4	32	40	8
5	30	41	11
6	20	43	13
7	29	42	13
8	26	39	13
9	23	41	18
10	28	42	14

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนพัฒนา
รวม	260	413	
เฉลี่ย	26.00	41.30	
ร้อยละ	52.00	82.60	

จากตาราง 8 พบว่า ผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องสำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวน 10 คนมีค่าร้อยละเท่ากับ 82.60 กล่าวได้ว่าชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.60

ตาราง 9 ประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวน 10 คน

	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ค่าร้อยละ	E_1 / E_2
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	100	83.00	1.15	83.00	83.00/82.60
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	50	41.30	1.34	82.60	

จากตาราง 9 พบว่า ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 83.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 80 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.60 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน กล่าวได้ว่า ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีประสิทธิภาพ 83.00/82.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	คู่มือมีคำอธิบายและข้อแนะนำที่ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.36	0.48	มาก
2	ชุดการสอนมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	4.38	0.49	มาก
3	เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.36	0.48	มาก
4	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพียงพอต่อการใช้ชุดการสอน	4.31	0.47	มาก
5	สื่อในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.38	0.49	มาก
6	แบบฝึกหัดมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	4.40	0.50	มาก

ตาราง 10 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
7	แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.29	0.46	มาก
8	ชุดการสอนมีภาพประกอบเหมาะสม	4.38	0.49	มาก
9	ชุดการสอนมีความน่าสนใจ	4.49	0.51	มาก
10	ชุดการสอนมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่เหมาะสม	4.49	0.51	มาก
รวม		4.38	0.49	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$) โดยรวมเท่ากับ 4.38 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .49

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีการสร้างชุดการสอน และหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยในเรื่องอื่น ๆ สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในหน่วยงานและสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน และแบบทดสอบท้ายบทแบบปรนัย ชุดละ 10 ข้อ จำนวน 10 ชุด รวม 100 ข้อ

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สำนวนไทย แบบปรนัย จำนวน

50 ข้อ

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจในชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง
สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวน 15 ข้อ

4. ประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอน
5. ดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย และแบบทดสอบท้ายชุดการ
สอนแบบปรนัย 10 ชุด รวมจำนวน 100 ข้อ โดยจัดแบ่งสำนวนไทย 100 สำนวน ตามเนื้อหาเป็น
10 ชุด ชุดละ 10 สำนวน ดังต่อไปนี้

- ชุดที่ 1 สำนวนเกี่ยวกับ ครอบครัว ความรัก
- ชุดที่ 2 สำนวนเกี่ยวกับ การศึกษา อบรม
- ชุดที่ 3 สำนวนเกี่ยวกับ การดำรงชีวิต เศรษฐกิจ อาชีพ
- ชุดที่ 4 สำนวนเกี่ยวกับ ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของบุคคล
- ชุดที่ 5 สำนวนเกี่ยวกับ สังคม สมาคม
- ชุดที่ 6 สำนวนเกี่ยวกับ ถ้อยคำวาจา
- ชุดที่ 7 สำนวนเกี่ยวกับ การเมือง การปกครอง
- ชุดที่ 8 สำนวนเกี่ยวกับ ค่านิยม
- ชุดที่ 9 สำนวนเกี่ยวกับ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม
- ชุดที่ 10 สำนวนเกี่ยวกับ เบ็ดเตล็ด

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สำนวนไทย แบบปรนัยจำนวน 50 ข้อ

แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง
สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับ
นักศึกษาชาวจีน สามารถสรุปผลวิจัย ได้ดังนี้

1. ได้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน
จำนวน 10 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 สำนวนเกี่ยวกับ ครอบครัว ความรัก
- ชุดที่ 2 สำนวนเกี่ยวกับ การศึกษา อบรม
- ชุดที่ 3 สำนวนเกี่ยวกับ การดำรงชีวิต เศรษฐกิจ อาชีพ
- ชุดที่ 4 สำนวนเกี่ยวกับ ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของบุคคล
- ชุดที่ 5 สำนวนเกี่ยวกับ สังคม สมาคม
- ชุดที่ 6 สำนวนเกี่ยวกับ ถ้อยคำวาจา
- ชุดที่ 7 สำนวนเกี่ยวกับ การเมือง การปกครอง
- ชุดที่ 8 สำนวนเกี่ยวกับ ค่านิยม
- ชุดที่ 9 สำนวนเกี่ยวกับ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม
- ชุดที่ 10 สำนวนเกี่ยวกับ เบ็ดเตล็ด

2. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน เป็นดังนี้

2.1 คุณภาพของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า คุณภาพของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยรวมอยู่ในระดับดี สามารถนำไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพได้

2.2 ประสิทธิภาพจากการทดลองใช้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน พบว่า ได้ประสิทธิภาพ 83.00/82.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 โดยแต่ละชุดมีประสิทธิภาพดังนี้

ชุดที่ 1 ครอบครัว ความรัก	มีประสิทธิภาพ 83.00/82.60
ชุดที่ 2 การศึกษา อบรม	มีประสิทธิภาพ 82.00/82.60
ชุดที่ 3 การดำรงชีวิต เศรษฐกิจ อาชีพ	มีประสิทธิภาพ 84.00/82.60
ชุดที่ 4 ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของบุคคล	มีประสิทธิภาพ 83.00/82.60
ชุดที่ 5 สังคม สมาคม	มีประสิทธิภาพ 84.00/82.60
ชุดที่ 6 ถ้อยคำวาจา	มีประสิทธิภาพ 83.00/82.60
ชุดที่ 7 การเมือง การปกครอง	มีประสิทธิภาพ 82.00/82.60
ชุดที่ 8 ค่านิยม	มีประสิทธิภาพ 83.00/82.60
ชุดที่ 9 ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม	มีประสิทธิภาพ 84.00/82.60

ชุดที่ 10 เบ็ดเตล็ด

มีประสิทธิภาพ 82.00/82.60

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$) โดยรวมเท่ากับ 4.38 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .49

อภิปรายผล

จากการวิจัยการสร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ผลปรากฏว่า ได้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ที่มีประสิทธิภาพ 83.00/82.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และมีผลความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย ระดับมาก เนื่องจากปัจจัยหลายประการ ดังนี้

1. ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ได้ผ่านการพัฒนาอย่างมีระบบตามลำดับขั้นตอนโดยเริ่มจากการที่ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลปฐมภูมิในการสร้างชุดการสอน แล้วนำชุดการสอนไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมที่สุด จากนั้นนำชุดการสอนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยี เพื่อประเมินคุณภาพชุดการสอน นำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะมาสังเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขให้ชุดการสอนมีความสมบูรณ์มากที่สุด ทำให้ผู้วิจัยมั่นใจว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพเพียงพอ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริงและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การเรียนโดยใช้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ พบว่า ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างเข้าใจเนื้อหาในบางชุดได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีความใกล้เคียงกันทางวัฒนธรรมในบางเรื่อง เช่น เรื่องการเลี้ยงดูในครอบครัว การดำรงชีวิต ค่านิยม ความเชื่อ เป็นต้น แต่บางชุดการสอนผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจเป็นพิเศษและต้องการคำอธิบายมาก เช่น การเมือง การปกครอง เรื่องไสยศาสตร์ ศาสนา เป็นต้น นอกจากนี้พบว่า ภาพประกอบมีความจำเป็นมากในทุกสำนวนทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้เร็วขึ้น ช่วยให้ผู้สอนใช้เวลาน้อยลง รวมทั้งภาพเคลื่อนไหวจากการใช้สื่อคอมพิวเตอร์มีส่วนช่วยได้มาก เพราะทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ในเวลาอันรวดเร็ว เพราะนักศึกษาชาวจีนไม่เคยเห็นหรือมีประสบการณ์มาก่อน เช่น วิถีชีวิตริมน้ำ

การทำขนมไทย อาหารไทย ลำดับพระราชวงศ์ของไทย เพลงไทย ประเพณีไทย เป็นต้น การใช้
คลิปวิดีโอสั้นๆ โดยเฉพาะโฆษณา เพลง มีส่วนช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดี

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนใน
ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องสำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนในแต่ละบท เพื่อ
เปรียบเทียบเกณฑ์ E_1 (80 ตัวแรก) พบว่า ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องสำนวนไทย
สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนในแต่ละบท คิดเป็นร้อยละ
82.00 - 84.00 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E_1 = 80$) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละ
ดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1 ครอบครั้ว ความรัก	มีประสิทธิภาพร้อยละ	83.00
ชุดที่ 2 การศึกษา อบรม	มีประสิทธิภาพร้อยละ	82.00
ชุดที่ 3 การดำรงชีวิต เศรษฐกิจ อาชีพ	มีประสิทธิภาพร้อยละ	84.00
ชุดที่ 4 ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของบุคคล	มีประสิทธิภาพร้อยละ	83.00
ชุดที่ 5 สังคม สมาคม	มีประสิทธิภาพร้อยละ	84.00
ชุดที่ 6 ถ้อยคำวาจา	มีประสิทธิภาพร้อยละ	83.00
ชุดที่ 7 การเมือง การปกครอง	มีประสิทธิภาพร้อยละ	82.00
ชุดที่ 8 ค่านิยม	มีประสิทธิภาพร้อยละ	83.00
ชุดที่ 9 ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม	มีประสิทธิภาพร้อยละ	84.00
ชุดที่ 10 เบ็ดเตล็ด	มีประสิทธิภาพร้อยละ	82.00

ประสิทธิภาพตัวแรกของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องสำนวนไทย สำหรับ
นักศึกษาชาวจีน เฉลี่ยประสิทธิภาพเป็น 83.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้นำไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อให้มีคุณภาพตาม
เกณฑ์ สอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520: 135) ที่กล่าวไว้ว่า “ผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นต้อง
นำสื่อหรือชุดการสอนไปหาคุณภาพ เรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพ ก่อนนำไปใช้เพื่อดูว่ามี
ประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด ผู้เรียนมี
ความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด”

จากการทดลองนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า ค่าประสิทธิภาพร้อยละของแต่ละชุดการสอนมีความ
แตกต่างกัน ชุดการสอนที่มีค่าประสิทธิภาพร้อยละสูงสุด 84.00 คือ ชุดที่ 3 การดำรงชีวิต
เศรษฐกิจ อาชีพ, ชุดที่ 5 สังคม สมาคม และ ชุดที่ 9 ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม ส่วนบทเรียนที่มี
ค่าประสิทธิภาพร้อยละต่ำที่สุด 82.00 คือ ชุดที่ 2 การศึกษา อบรม, ชุดที่ 7 การเมือง การปกครอง

และ ชุดที่ 10 เบ็ดเตล็ด ดังนั้นชุดการสอนที่มีค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าชุดอื่นๆ อาจจะต้องเพิ่มเวลาในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านเนื้อหา เรียนรู้คำศัพท์ให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น แต่ความยากง่ายในแต่ละชุดการสอนจะทำให้มีความหลากหลายในชุดการสอน ถ้าหากง่ายทั้งหมดผู้เรียนอาจจะไม่รู้สึกรู้สึทำท่ายหรือเบื่อหน่ายไม่สนใจสำหรับผู้เรียนบางคน และหากยากทั้งหมดผู้เรียนอาจจะเกิดความท้อถอยเหนื่อยหน่ายไม่อยากเรียนต่อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลผลคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบ หลังเรียนด้วยชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านนาไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ทั้ง 10 ชุด เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E_2 (80 ตัวหลัง) ซึ่งมีค่าประสิทธิภาพร้อยละเป็น 82.60 พบว่า ข้อมูลมีการกระจายตัว ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนต่างกัน เช่นเดียวกับผลคะแนนท้ายชุดการสอนแต่ละชุด

จากการสังเกต พูดคุย และใช้เวลาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทราบว่าผู้เรียนที่ได้คะแนนสูงเป็นคนขยันเรียน เรียนเก่ง กล้าถาม ชอบพูดคุย มีเพื่อนคนไทย มีความมุ่งมั่นและมีความฝันว่าอยากจะเรียนต่อในระดับปริญญาโทสาขาภาษาไทย อยากทำงานที่ใช้ภาษาไทย เช่น ทำงานในองค์กรของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวกับการติดต่อเชิงธุรกิจ ทำงานในรัฐบาลจีน ประกอบอาชีพครูอาจารย์สอนภาษาไทยในประเทศจีน เป็นต้น

อย่างไรก็ตามผลคะแนนจากการทดลองครั้งนี้มีตัวแปรแทรกซ้อน ทำให้ผู้เรียนบางคนมีผลคะแนนค่อนข้างน้อยกว่าเพื่อน อาจเนื่องจากผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน เพราะเป็นการเรียนที่ไม่เกี่ยวกับหลักสูตรหรือไม่มีคะแนนของมหาวิทยาลัย อีกทั้งช่วงเวลาในการทดลองเป็นช่วงเปิดเทอมใหม่ คือ เดือนกันยายน – พฤศจิกายน เป็นการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 นักศึกษาชาวจีนยังต้องการปรับตัวในการเรียนและการดำเนินชีวิตในประเทศไทย รวมทั้ง เวลาเรียนมักจะเรียนในช่วงบ่ายซึ่งนักศึกษาเรียนในหลักสูตรเวลาเช้า อาจทำให้นักศึกษาอ่อนล้า และไม่มีสมาธิในการเรียน

4. นักศึกษาชาวจีนที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านนาไทย มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของนักศึกษาชาวจีนที่มีต่อชุดการสอนเท่ากับ 4.38 ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากผู้วิจัย ได้ทำการสำรวจความสนใจในการเรียนเรื่อง ล้านนาไทย โดยการทำแบบสอบถาม ก่อนการสร้างชุดการสอนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท รวมทั้งผู้วิจัยได้นำเครื่องมือตรวจหาค่าประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้ และได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญตามขั้นตอน ทำให้ชุดการสอนมีความสมบูรณ์ทั้งด้านเนื้อหาและรูปแบบการใช้ชุดการสอน ทำให้นักศึกษาชาวจีนที่ใช้ชุดการสอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การใช้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ผู้เรียนชาวต่างชาติควรมีพื้นฐานการอ่านภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ดี หรือมีพื้นฐานความรู้ในการเรียนภาษาไทยมาอย่างน้อย 2 ปี จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ชุดการสอนมากขึ้น
2. ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีจำนวนใบความรู้ แบบฝึกหัดและแบบทดสอบค่อนข้างมาก ควรให้ผู้เรียนได้มีเวลาทบทวนบทเรียน หลังเลิกเรียน หรือ อ่านใบความรู้ล่วงหน้า จะช่วยให้การเรียนการสอนง่ายขึ้นและดำเนินไปได้รวดเร็วขึ้น
3. ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน หากใช้กับผู้เรียนที่เป็นชาวตะวันตก ควรวิเคราะห์ผู้เรียนก่อน เพราะผู้เรียนชาวตะวันอกกับผู้เรียนชาวตะวันตกมีความแตกต่างกันในหลายด้าน โดยเฉพาะวัฒนธรรมประจำชาติที่แตกต่างจากวัฒนธรรมไทย ผู้สอนควรเน้นเนื้อหาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการสร้างชุดการสอนในเรื่องอื่นๆ เช่น อักษรย่อที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สำนวนใหม่ที่พบในสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น
2. ควรมีการวิจัยพัฒนาการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย ในเรื่องที่ผู้เรียนชาวต่างชาติสนใจ โดยสร้างชุดการสอนในรูปแบบที่ทันสมัย เช่น เรียนผ่านแอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือ หรือในไอแพด เป็นต้น เพื่อสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ กอกหวาน. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง สำนวนไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียประเภทสถานการณ์จำลอง. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยี การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลวรรณ พุกประยูร. (2548). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง สำนวน สำหรับ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กองวิเทศสัมพันธ์. (2544). การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทย ศึกษา 20-21 กันยายน 2544 ณ โรงแรมฟอร์จูน กรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ: กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
- กาญจนา เกียรติประวัติ. (2524). เอกสารประกอบการสอนศึกษา 361: ระเบียบวิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ.
- กาญจนา นาคสกุล. (2552). ภาษาไทย : ชุดคำไทย. กรุงเทพฯ: ซีพี ออลล์.
- การสัมมนานานาชาติการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. (2554). การสอนภาษาไทยใน ในฐานะภาษาต่างประเทศ : โครงการภาษาไทยเข้มแข็ง (บก.3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ.
- กิ่งแก้ว ศรีสาธุกุลรัตน์. (2556). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน. สืบค้นวันที่ 1 มีนาคม 2556, จาก <http://www.gotoknow.org/posts/209290/>
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษานวัตกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เกษศิริรักษ์ นิตยสุทธิ. (2554). การสร้างแบบเรียนภาษาและวัฒนธรรมจากสำนวนไทย สำหรับ ผู้เรียนชาวต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โกชัย สาริกบุตร. (2553). การเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างประเทศ. ในการสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จาง, ลี. (2557). *แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล สาธารณรัฐประชาชนจีน. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ฉิน หยงหลิน. (2526). *สำนวนจีนและสำนวนไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- ฉุนฟาง ไป๋. (2555). *การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน : กรณีศึกษางานเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน เมืองคุนหมิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- ชม ภูมิภาค. (2528). *เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประสานมิตร.*
- ชลธิชา บำรุงรักษ์. (2554, มกราคม – มิถุนายน.). *ภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง: การเรียนภาษาเชิงปฏิสัมพันธ์ในบริบทไทย. วารสารภาษาและภาษาศาสตร์. 29(2): 2.*
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2526). *ชุดการสอนระดับประถมศึกษา. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา เล่มที่ 2 หน่วยที่ 8 – 15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- (2523). *เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมาธิราช.*
- (2520). *ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- (2536). *เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษา หน่วยที่ 1-8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์; สมเชาว์ เนตรประเสริฐ; และสุดา สิ้นสกุล. (2520). *ระบบสื่อการสอน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- เชาว, เพง. (2557). *การสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2522). *เทคโนโลยีทางการศึกษา : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*
- ชุนซิด ควน. (2537). *สำนวนเกาหลีและสำนวนไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*

- จิตติวัฒน์ จตุรวิธวงศ์. (2546). *การวิเคราะห์ลักษณะและภาพสะท้อนจากสำนวนไทย*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงใจ เครือครองสุข. (2555). *แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. (2535). *ภาษากับวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- ธัญวันต์ กฤษณรัตน์. (2542). *ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการของธนาคารกสิกรไทยจำกัด (มหาชน) หลังการปรับปรุงและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการปฏิบัติงาน ของสาขา ศึกษาเฉพาะกรณี สาขา ยะลา*. ภาคนิพนธ์ ศป.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยสถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2547, พฤศจิกายน). การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่ชาวต่างประเทศ. *วรรณวิทัศน์*. 33(?): 268.
- นวลวรรณ พลังคะพันธ์พงศ์. (2541). *วิเคราะห์ภาษาไทยนิตยสารบันเทิง*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- นวลวรรณ พันธุเมธา. (2527). *การใช้ภาษา 2*. กรุงเทพฯ: พลพันธ์การพิมพ์.
- “นักศึกษาจีนแห่เข้าเรียนในไทย”. (2550, 20 มิถุนายน). *ประชาชาติธุรกิจ*. หน้า 35.
- นิตยา กาญจนะวรรณ. (2550). *สอนไทยให้ต่างชาติ (จากอเมริกาถึงญี่ปุ่น)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นิพนธ์ ศุภปรีดี. (2519). *นวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์เกษตร.
- (2525). *เทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์เกษตร.
- นิภา แยมวจี. (2552, 11 มิถุนายน). “จูนเนอร์” ผันปั้นไทยเป็น “ฮับ” การศึกษา. *มติชน*. หน้า 7.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. นครปฐม: ภาควิชาหลักสูตร และวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2556). *ชุดการสอน (Instructional Package)*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2556, จาก http://www.st.ac.th/av/inno_inspackage.htm/
- (2530). *นวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- (2542). *นวัตกรรมการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.

- บุญรอด ไซตวิจิรา. (2554). *สำนวนชวนคิด พินิจภาษา ทศนาวัฒนธรรม*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุษกร เผ่าศรีเจริญ. (2554). *ชุดการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยตนเองเรื่องการแต่งประโยคสำหรับพระภิกษุชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประคอง นิมมานเหมินท์. (2526). *ทักษะของสังคมในภาษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2529). *สำนวนไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุทธิสารการพิมพ์.
- ประภาพรรณ เล็งวงศ์. (2550). *การพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: อี.เค.บุ๊คส์.
- ปรีชา ช้างขวัญยืน. (2540). *วิพากษ์การใช้ภาษาไทย : รวมบทความจากคอลัมน์ ปากกาชนนก สังเกตภาษา และจับตาภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยธิดา สังฆะโน. (2550). *การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปการรู้เรื่องสำนวน สุภาษิต และคำพังเพยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ จ.สงขลา*. สารนิพนธ์. ศศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิ่นแก้ว ทรัพย์สนอง. (2550). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี*. สารนิพนธ์. ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เป็รื่อง กุมุท. (2518). *ชุดการสอน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรชูลี อาชวอำรุง. (2541). *การเรียนรู้ภาษาที่สอง : ผลการวิจัยเอกสาร*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- พัทธยา จิตต์เมตตดา. (2550). *การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แนวคิด : เทคนิควิธีสอนโดยใช้ภาษาไทย*. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญแข วัจนสุนทร. (2528). *ค่านิยมในสำนวนไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- . (2522). *ค่านิยมในสำนวนไทย ชลบุรี: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน*. ถ่ายเอกสาร.

เพียรศิริ วงศ์วิภานนท์. (2526). *วัจนกรรมและการสอนภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ :

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไพโรจน์ อยู่มณเฑียร. (2540). *สำนวนไทยใช้ให้เป็น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ทฤษฎี.

พลงน้ำแข็ง; และคนอื่นๆ. (2557, 1-20 กุมภาพันธ์). *เรียงคนเป็นข่าว*. มติชน. หน้า 4.

ฟาง จือหวี. (2552). *ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับ*

นักศึกษาจีน. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

มนัสสินธ์ กลิ่นกุล. (2554). *การสร้างสื่อประสมฝึกทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาว*

ต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2533). *สื่อการสอนระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ยมนา ทองใบ. (2550). *การศึกษาสำนวนไทยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม.

(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ยุพร แสงทักษิณ. (2556). *ถอดรหัสสำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: บริษัทวี.พรินท์1991 จำกัด.

รัชนี ซอโสตถิกุล. (2526). *สำนวนอังกฤษและสำนวนไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน*. กรุงเทพฯ:

ภาควิชาภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----- (2532). *สุภาษิตอังกฤษ – คำสอนใจของไทยที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน*.

กรุงเทพฯ: ดันอ้อ.

รัตนา สถิตานนท์. (2525). *วิเคราะห์สุภาษิตพระร่วงในแง่วัฒนธรรม*. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม.

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). *พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์ ฉบับ*

ราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

----- (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติ*

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7

รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

----- (2557). *พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1-2*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

----- (2555). *ภาษิต สำนวนไทย 4 ภาค ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ:

ราชบัณฑิตยสถาน.

----- (2555). *สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:

ราชบัณฑิตยสถาน.

รุ่งฤดี แผลงศร. (2551). *กำหนดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับ*

ต้น : รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

เรืองอุไร อินทรประเสริฐ. (2530). *สำนวนโวหารไทย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2531). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชา

พื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

----- (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ล้อม เพ็งแก้ว. (2544). *ภาษาสยามสำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: พิมพ์คำ.

----- (2549). *สนั่นสนามสำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: พิมพ์คำ.

----- (2553). *สืบสนองสำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: พิมพ์คำ.

ลีเผิง เหอ. (2554). *การขยายวงศัพท์และประสบการณ์ทางภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านนิตยสาร*

ของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (การสอน

ภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2549). *ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยใน*

ฐานะภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

วาณิช จรุงกิจอนันต์. (2528). *ถกสำนวนไทยเล่ม 1*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

----- (2530). *ถกสำนวนไทยเล่ม 2*. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.

วาสนา ชาวหา. (2525). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กราฟิเคอาร์ต.

วิจิตรมาตรา (สง่า กาญจนาคพันธุ์), ชุน. (2515). *สำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.

----- (2521-2522). *สำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). *พัฒนาหลักการและการสอนมิติใหม่*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2549). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่*

เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง. วิทยานิพนธ์. ศษ.ด. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

วิไล โตมรกุล. (2554). *สำนวนและวลีในภาษาไทยที่คนญี่ปุ่นอยากรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:

ภาษาและวัฒนธรรม.

- ภู ธิ กิม จี. (2550). *การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนเวียดนามกับสำนวนไทย*. ปริญญาานิพนธ์
ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *ภาษาและการสอน*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศักดิ์ศรี แย้มนัตตา. (2553). *สำนวนไทยที่มาจากวรรณคดี*. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงาน
วิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย แจ่มใจ. (2554, พฤษภาคม – ตุลาคม). ลักษณะสำคัญของสำนวนจีน. *วารสาร
วิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. 1 (2): 47 – 60.
- สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2548). *ประสบการณ์การสอนภาษาไทยในต่างแดน*:
อดีต ปัจจุบัน และอนาคตของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. ใน เอกสาร
การสัมมนาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2556). *40 ปีกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. ใน เอกสาร
การสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง นานาทัศนะปัญหาภาษาไทย. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการ
สาขาปรัชญา และสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สร้อยนภา อิมสมบุญ. (2542, มกราคม). วัฒนธรรมกับการสอนภาษา. *วารสารกองทุนสงเคราะห์
การศึกษาเอกชน*. 9 (81): 52-57.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). *ภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย ฉบับราชบัณฑิตยสภา*. พิมพ์
ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- สินินิตย์ จันทรสมัย. (2549). *การพัฒนาเครื่องมือประเมินมาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน
มาตรฐานที่ 2 ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 : กรณีศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษา ตำบลพลวงทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี*. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (การ
วัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สินีนารถ ราชชมภู. (2556). *แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียน
ชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอน
ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สิระ สมนาม; และคณะ. (2551 - 2552, ธันวาคม – พฤษภาคม). ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธี
การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ
สถาบันอุดมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน. วารสารมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. 2 (2):
80 - 87.
- สุชาดา เจียพงษ์. (2556, กันยายน – ธันวาคม). สำนวนไทยเกี่ยวกับสิ่งไม่มีชีวิต : การวิเคราะห์การ
จำแนกประเภท และความหมายเปรียบเทียบ. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 10
(3): 31- 48.
- สุณีย์ เชื้ออรุณชัย. (2556). รายงานการพัฒนาและใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ เรื่อง
สำนวนไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ราชบุรี: โรงเรียนวัด
หนองกบ.
- สุเทพ เมฆ. (2531). ความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียนและครูโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชยกรรม ในเขตการศึกษา 12. ปรินซ์นิพนธ์ปริญา
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครี
นทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุนันท์ ปัทมาคม. (2519). ลำดับขั้นตอนในการทำงานและวางแผนการทำชุดการสอน. กรุงเทพฯ:
แผนกโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันท์ สังข์ทอง. (2526). สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไอ
เดียสโตน.
- สุภา อังกระวรรณ. (2556). การเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียลอสแอน
เจลิส (UCLA). ใน เอกสารการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง นานาทัศนะปัญหา
ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการสาขาปรัชญา และสำนักงานคณะกรรมการวิจัย
แห่งชาติ.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ.
- อติทยา จตุทอง. (2554). การรับรู้วัฒนธรรมไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย) เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อนันต์ เหล่าเลิศวรกุล. (2547, มกราคม – มิถุนายน). สำนวนจีนในภาษาและวรรณคดีไทย.
วารสารอักษรศาสตร์. 33 (1): 16 – 47.

- อนิรุทธิ์ สติมัน. (2550). ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่มีต่อการเรียนรู้แบบนำตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. ปรินญูชนินพนธ์ กศ.ด. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อนุชา วรรณก้อย. (2545). 24 ชั่วโมงกับภาษาไทย : ขั้นต้น. กรุงเทพฯ: ไทยแลนด์แวกเจสเตชั่น.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม=Sociolinguistics. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถพร คำคม. (2546). การให้บริการสินเชื่อของธนาคารอาคารสงเคราะห์: ศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการฝ่ายกิจการสาขากรุงเทพและบริเวณพล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- อัญชลี ทำทอง. (2554). ชุดการสอนสำหรับครูเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้านสำหรับนักเรียนต่างชาติเเยียร์ 11 (มัธยมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์ห์. สารนิพนธ์ สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุราวัน เหลาสภาพ. (2554). รายงานการพัฒนาชุดการสอนเรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2556, จาก http://www.kalasin3.go.th/news_file/p56082151301.doc/
- Xiang Xiaoyan. (2556). ชุดการสอนอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Bloom, B.S. (1976). Human Characteristics and School Learning. New York: McGraw-Hill.
- Brown, James W. (1973). A.V. *Instruction Technology, Media and Methods*. New York: McGraw-Hill Company.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. Edited by Good, Carter V. New York: McGraw-Hill Company.
- Michael. C., Ann; et al. (2008). Students' Perception of Online-Learning Quality given Comfort, Motivation, Satisfaction, and Experience: *Journal of Interactive Online Learning*, Vollume 7, No. 2.
- Shawn Kelly. (2010, 16 Nov). Chinese keen on Thai studies. *Bangkokpost*. P.5

Wolman, Thomas E. (1973). *Education and Organizational Leadership in Elementary School*. Englewood Cliffs: New Jersey: Prentice Hall.

<http://proverbthai.com/>

<http://pasathai01.exteen.com/>

<http://www.suphasitthai.com/>

www.เกร็ดความรู้.net

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

จดหมายขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
จดหมายขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/ ๑๑๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๗ เมษายน 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา

เนื่องด้วย นางสาวสุริศา โสภณเลิศพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบประเมินชุดการสอน แบบประเมินความพึงพอใจ และแบบประเมินแบบทดสอบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุริศา โสภณเลิศพงศ์ และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คุชฎี โยเหลา)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 794 5847

ที่ ศธ 0519.12/ ๒535

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 พฤษภาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หทัยรัตน์ ทับพร

เนื่องด้วย นางสาวสุริศา โสภณเลิศพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบประเมินชุดการสอน แบบประเมินความพึงพอใจ และแบบประเมินแบบทดสอบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุริศา โสภณเลิศพงศ์ และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธางกูร)

คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 087 794 5847

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานบริหารและธุรการ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/ ๒๖๖๓

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ ดร.กิตติชัย สุธาสิโนบล

เนื่องด้วย นางสาวสุริศา โสภณเลิศพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบประเมินชุดการสอน แบบประเมินความพึงพอใจ และแบบประเมินแบบทดสอบ ทั้งนี้ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 794 5847

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุริศา โสภณเลิศพงศ์ และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิธาดากร)

คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 4657

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑๕ สิงหาคม 2559

เรื่อง - ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

เนื่องด้วย นางสาวสุริศา โสภณเลิศพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้เครื่องมือดังนี้ 1) แบบทดสอบและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) แบบสอบถาม และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ กับนักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ชั้นปีที่ 3 ภาคปกติ จำนวน 9 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่ห้องค้นคว้าข้อมูลในหอพักนักศึกษานานาชาติชั้น 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ระหว่างเดือนสิงหาคม 2559 ถึงเดือนกันยายน ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 794 5847

ที่ ศธ 0519.12/ 5482

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

5 ตุลาคม 2559

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

เนื่องด้วย นางสาวสุริศา โสภณเลิศพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุมัติขอความเห็นชอบเพื่อการวิจัย โดยใช้เครื่องมือดังนี้ 1) แบบทดสอบและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) แบบสอบถาม และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ กับนักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ชั้นปีที่ 3 ภาคปกติ จำนวน 10 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่ห้องเรียน 651 อาคารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ระหว่างเดือนกันยายน 2559 ถึงเดือนตุลาคม 2559 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 794 5847

ภาคผนวก ข
แบบประเมินชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย
สำหรับนักศึกษาชาวจีน สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ที่มีต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาว่าชุดการสอนนี้ มีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ที่กำหนดให้หรือไม่

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1, 0 หรือ -1 ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าชุดการสอนนี้มีความเหมาะสม
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าชุดการสอนนี้มีความเหมาะสม
- 1 เมื่อแน่ใจว่าชุดการสอนนี้ไม่มีความเหมาะสม

เรื่องที่จะประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
1. ด้านรูปลักษณ์				
1.1 คุณภาพของกระดาษ				
1.2 การออกแบบและสีของหน้าปก				
1.3 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า				
1.4 ศิลปะการจัดหน้า				
1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย				
1.6 ภาพประกอบชัดเจน จำนวน และขนาดภาพ เหมาะสมกับเนื้อหา				
2. ด้านเนื้อหาบทที่ 1				
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
2.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม				
2.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน				
2.4 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน				
2.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน				
2.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา				
2.7 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน				
2.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
2.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
ข้อเสนอแนะ				
.....				
.....				

เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
ด้านเนื้อหาบทที่ 10				
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
2.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม				
2.3 เนื้อหาประโยชน์ต่อผู้เรียน				
2.4 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน				
2.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน				
2.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา				
2.7 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน				
2.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
2.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
ข้อเสนอแนะ				
.....				
.....				
.....				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรม เรื่อง สำนวนไทยของ
ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ด้านรูปลักษณ์					
1.1 คุณภาพของกระดาษ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 การออกแบบ/สีของหน้าปก	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
1.3 ขนาดรูปลักษณ์และจำนวนหน้า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.4 ศิลปะการจัดหน้า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.6 ภาพประกอบชัดเจน จำนวน และขนาดภาพ เหมาะสมกับเนื้อหา	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
2. ด้านเนื้อหาบทที่ 1					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.4 เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
2.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.6 ความสัมพันธ์ของภาพและ เนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.7 ระดับความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
2.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ด้านเนื้อหาบทที่ 2					
3.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 เนื้อหามีความง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
3.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.6 ความสัมพันธ์ของภาพและ เนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.7 ระดับความง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ด้านเนื้อหาบทที่ 3					
4.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.4 เนื้อหาความง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
4.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
4.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.7 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ด้านเนื้อหาบทที่ 4					
5.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.4 เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
5.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.7 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. ด้านเนื้อหาบทที่ 5					
6.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
6.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.4 เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
6.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.6 ความสัมพันธ์ของภาพและ เนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.7 ระดับความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. ด้านเนื้อหาบทที่ 6					
7.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.4 เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
7.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.6 ความสัมพันธ์ของภาพและ เนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.7 ระดับความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
7.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8. ด้านเนื้อหาบทที่ 7					
8.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.4 เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
8.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.6 ความสัมพันธ์ของภาพและ เนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.7 ระดับความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. ด้านเนื้อหาบทที่ 8					
9.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
9.4 เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
9.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.7 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. ด้านเนื้อหาบทที่ 9					
10.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.3 เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.4 เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
10.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.7 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
10.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11. ด้านเนื้อหาบทที่ 10					
11.1 เนื้อหาสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.3 เนื้อหา มีประโยชน์ต่อ ผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.4 เนื้อหา มีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
11.5 คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.6 ความสัมพันธ์ของภาพ และเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.7 ระดับความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.9 แบบทดสอบสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ชุดการสอนภาษาและ
วัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาให้คะแนน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1, 0 หรือ -1
กำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเหมาะสม
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเหมาะสมหรือไม่
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่เหมาะสม

ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
1	คู่มือมีคำอธิบายและข้อแนะนำที่ชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจง่าย				
2	ชุดการสอนมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม				
3	เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน				
4	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพียงพอต่อการใช้ชุดการสอน				
5	สื่อ ในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม				
6	แบบฝึกหัดมีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน				
7	แบบทดสอบมีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน				
8	ชุดการสอนมีภาพประกอบเหมาะสม				
9	ชุดการสอนมีความน่าสนใจ				
10	ชุดการสอนมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่เหมาะสม				
11	ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง สำนวนไทย				
12	ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนใช้สำนวนเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น				
13	ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยจากชุดการสอน				
14	ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากชุดการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				
15	ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน				
	รวม				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....ผู้ประเมิน

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดการสอน
ภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน
3 ท่าน

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	คู่มือมีคำอธิบายและข้อแนะนำที่ชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ชุดการสอนมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
3	เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
4	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพียงพอต่อการใช้ชุดการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	สื่อ ในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	แบบฝึกหัดมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
8	ชุดการสอนมีภาพประกอบเหมาะสม	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
9	ชุดการสอนมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	ชุดการสอนมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง สำนวนไทย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนใช้สำนวนเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
13	ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยจากชุดการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากชุดการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	เฉลี่ย	15	13	13	0.91	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

ชื่อ-สกุล.....เลขประจำตัว.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

คำชี้แจง แบบทดสอบเป็นแบบปรนัยมีจำนวน 50 ข้อ ให้กากบาท X คำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว

1. “แม่แดงเรียนรู้การทำอาหารชาววังมากกว่า 50 ปี ใครได้ชิมฝีมือ เป็นต้องชมว่าแม่แดงมี.....” ควรเติมสำนวนในข้อใด
 - ก. ไซในหิน
 - ข. หนูตูกถึงข้าวสาร
 - ค. ข้าวใหม่ปลามัน
 - ง. เสน่ห์ปลายจวัก
2. “เมื่อสัปดาห์ที่แล้วนายบีเพิ่งแต่งงานกับน้องก๊วกกับไปเอง วันนี้ไปฮันนิมูนกันที่ภูเก็ต” เหตุการณ์นี้ตรงกับสำนวนในข้อใด
 - ก. ไซในหิน
 - ข. ข้าวใหม่ปลามัน
 - ค. หนูตูกถึงข้าวสาร
 - ง. ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่
3. ข้อใดปฏิบัติตนได้ตรงกับสำนวน “ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่”
 - ก. แก้วเลือกซื้อเสื้อผ้าโดยพิจารณาอย่างละเอียด
 - ข. น้ำเลือกซื้ออาหารโดยพิจารณาอย่างละเอียด
 - ค. บัวเลือกซื้อสัตว์เลี้ยงโดยพิจารณาอย่างละเอียด
 - ง. ชิงเลือกคู่ครองโดยพิจารณาอย่างละเอียด
4. “คุณครูเอกก็หล่อ คุณครูป๋มก็สวย ทั้งสองได้แต่งงานกันเหมาะสมกันดั่งกิ่งทองใบหยก” จากประโยคนี้ ผู้พูดมีจุดประสงค์อย่างไร
 - ก. ตำหนิติเตียน
 - ข. อบรมสั่งสอน
 - ค. ชื่นชมยินดี
 - ง. เสียดสีประชดประชัน

5. “คนที่ได้ดีแล้วล้มฐานะเดิมของตน” ตรงกับสำนวนในข้อใด
- ก. วัวล้มตีน
 - ข. เข้าหูซ้ายทะลุหูขวา
 - ค. ปัญญาแค่หางอึ่ง
 - ง. ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด
6. บุคคลในข้อใดมีพฤติกรรมตรงกับสำนวน “เข้าหูซ้ายทะลุหูขวา”
- ก. สัมผัสใจฟังครูสอน
 - ข. ออຍพุดคุยในขณะที่เพื่อนสอบ
 - ค. มะลิไม่มีสมาธิขณะครูอธิบายขั้นตอนการทำอาหาร
 - ง. โลมาไม่ได้ยินคำสั่งของครูสอนว่ายน้ำ
7. “ลูกต้องไปเรียน ร.ด.เหมือนพ่อ จะได้ไม่ต้องเกณฑ์ทหาร เชื่อพ่อนะ” ควรเติมสำนวนในข้อใด
- ก. ปัญญาแค่หางอึ่ง
 - ข. สีซอให้ควายฟัง
 - ค. เดินตามผู้ใหญ่หมาไม่กัด
 - ง. สำเนียงบอกภาษา กิริยาบอกตระกูล
8. “วีระเป็นเด็กที่มีนิสัยสุภาพเรียบร้อย เหมือนคุณพ่อคุณแม่ที่มีอาชีพเป็นครู” พฤติกรรมดังกล่าว ตรงกับสำนวนในข้อใด
- ก. ปัญญาแค่หางอึ่ง
 - ข. สีซอให้ควายฟัง
 - ค. วัวล้มตีน
 - ง. สำเนียงบอกภาษา กิริยาบอกตระกูล
9. การกระทำในข้อใดตรงกับสำนวน “ไม่อ่อนดัดง่าย ไม่แก้ดัดยาก”
- ก. ทิพย์อบรมสั่งสอนเด็กให้ประพฤติดี
 - ข. ทองอบรมสั่งสอนผู้ใหญ่ให้ประพฤติดี
 - ค. ทราญดูแลต้นไม้ใหญ่เท่านั้น
 - ง. สร้อยดูแลต้นกล้าและต้นไม้ใหญ่

10. ข้อใดปฏิบัติตนได้ตรงกับสำนวน “หากินด้วยลำแข้ง”
- ก. แก้วตั้งใจทำอะไรทำทุกวัน
 - ข. ก้อยเลือกทำงานเฉพาะที่ตนชอบ
 - ค. เก่งช่วยแม่ขายของเป็นบางวัน
 - ง. เกมซ้อมเตะฟุตบอลทุกวัน
11. “ย้อมแมวขาย” มีความหมายตรงกับข้อใด
- ก. ย้อมขนแมวให้สวยงาม
 - ข. นำแมวไปขายตามตลาด
 - ค. นำของใหม่ไปขาย
 - ง. นำของเก่าไปทำให้ใหม่แล้วนำไปขาย
12. “ช่วงทองราคาตก เราควรซื้อเก็บไว้เก็งกำไร เหมือน.....” ควรเติม
สำนวนในข้อใด
- ก. เสือนอนกิน
 - ข. หาเช้ากินค่ำ
 - ค. น้ำขึ้นให้รีบตัก
 - ง. ตำช้างสารกรรอกหม้อ
13. “หนูก้อนนำเงินที่เหลือจากค่าขนม มาหยอดกระปุกทุกวัน” มีความหมายตรงกับ
สำนวนใด
- ก. เข้าซามเย็นซาม
 - ข. มีสสิ่งพึงบรรจบให้ครบบาท
 - ค. หากินด้วยลำแข้ง
 - ง. ตำช้างสารกรรอกหม้อ
14. การกระทำในข้อใดตรงกับสำนวน “เสือนอนกิน”
- ก. ทิพย์ไปทำงานที่บริษัททุกวัน
 - ข. ทราวยทำการบ้านไปกินขนมไป
 - ค. ปุ่มไม่ต้องทำงานเพราะไปเก็บค่าเช่าบ้านทุกเดือน
 - ง. เอกนอนอยู่บ้านไม่ทำงาน

15. “ตำข้าวสารกรอกหม้อ” มีความหมายตรงคล้ายกับสำนวนใด
- หากินด้วยลำแข้ง
 - หาเข้ากินคำ
 - เข้าซามเย็นซาม
 - น้ำขึ้นให้รีบตัก
16. “เกลียดตัวกินไข่ เกลียดปลาไหลกินน้ำแกง” มีความหมายตรงกับข้อใด
- เกลียดตัวเขาแต่อยากได้ของจากเขา
 - เกลียดตัวเขาแต่ทำเหมือนรักเขา
 - เกลียดตัวเขาและไม่อยากได้ของจากเขา
 - เกลียดตัวเขาและแสดงออกว่าไม่ชอบเขา
17. “จัดงานแต่งเสียใหญ่โต ก็เหมือน สามวันเขาก็ลืม”
ควรเติมสำนวนในข้อใด
- ไถ่ถามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง
 - ตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ
 - นกสองหัว
 - แก้ววัด
18. ข้อใดใช้สำนวนไทยได้ถูกต้อง
- คนแก่ที่ชอบไปวัดบ่อย ๆ เหมือนสำนวน แก้ววัด
 - คนที่อาศัยอยู่ในวัดนาน ๆ เหมือนสำนวน แก้ววัด
 - คนแก่ที่เคยเรียนที่วัด เหมือนสำนวน แก้ววัด
 - คนแก่ที่ชอบไปวัดเก่า ๆ เหมือนสำนวน แก้ววัด
19. การกระทำในข้อใด ตรงกับสำนวน “ผักชีโรยหน้า”
- เลิกไม่ยอมทำงานที่หัวหน้าสั่ง
 - จิวเลือกทำงานเฉพาะที่ตนเองชอบ
 - น้อยริบทำงานเฉพาะเวลาที่หัวหน้าเห็น
 - เอกตั้งใจทำงานทุกวัน

20. “ไถ่ถามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง” สำนวนนี้นำไปใช้ประโยชน์อย่างไร

- ก. พูดยให้ถูกกาลเทศะ
- ข. ควรเรียนรู้มารยาทไทย
- ค. แต่งหน้าแต่งตัวให้ถูกกาลเทศะ
- ง. ควรเรียนรู้การแต่งกายของไทย

21. บุคคลในข้อใดมีการกระทำตรงกับสำนวน “เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม”

- ก. วินัยทำตามคนแก่
- ข. ศักดิ์สิทธิ์ทำตามเพื่อน
- ค. สมชายทำตามคนหนุ่มมาก
- ง. ประเสริฐทำตามใจตนเอง

22. “เราต้องทำดีกับเพื่อนบ้านเอาไว้ เพราะเราต้องพึ่งพาอาศัยกันดังสำนวน.....” ควรเติม
สำนวนในข้อใด

- ก. น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า
- ข. หมูไปไก่อมา
- ค. ฝนตกไม่ทั่วฟ้า
- ง. เห็นช้างขี้ขี้ตามช้าง

23. “10 ปีแล้ว เธอยังคงใช้รถคันเดิม ” เหตุการณ์นี้ตรงกับสำนวนในข้อใด

- ก. ตัดไฟแต่ต้นลม
- ข. ฝนตกไม่ทั่วฟ้า
- ค. หมูไปไก่อมา
- ง. ตกรุ่น

24. “สมัยนี้การทำธุรกิจแข่งขันกันสูงมาก แต่ระบบ.....ยังคงใช้ได้” ควรเติม
สำนวนในข้อใด

- ก. ตัดไฟแต่ต้นลม
- ข. ฝนตกไม่ทั่วฟ้า
- ค. หมูไปไก่อมา
- ง. กงสี

25. “พูดดีเป็นศรีแก่ปาก พูดชั่วอัปราชัย” มีความหมายใกล้เคียงกับสำนวนในข้อใด
- น้ำท่วมปาก
 - ปากว่าตาขยิบ
 - ปากหวานกันเปรี้ยว
 - ปลาหมอตายเพราะปาก
26. “ดูตาม้าตาเรือ” นำไปใช้ประโยชน์ในข้อใด
- ให้ระมัดระวังการเดินทาง
 - ให้ระมัดระวังกิจกรรมารยาท
 - ให้ระมัดระวังคนแปลกหน้า
 - ให้ระมัดระวังคำพูด
27. “ยักยักลักมา ลิงพาไป” มีความหมายตรงกับสำนวนใด
- อย่าเอาทองไปรู้กระเบื้อง
 - เจ๊กลากไป ไทยลากมา
 - ตัดไฟแต่ต้นลม
 - ฝนตกไม่ทั่วฟ้า
28. การกระทำในข้อใด ตรงกับสำนวน “น้ำท่วมปาก”
- ปลาพูดไม่ได้เพราะหูหนวก
 - ปูพูดไม่ได้เพราะเป็นใบ้
 - เปิดพูดไม่ได้เพราะกลัวจะมีภัย
 - เป้พูดไม่ได้เพราะมีขนมอยู่ในปาก
29. “บัวไม่ให้ช้ำ น้ำไม่ให้ขุ่น” นำไปใช้ประโยชน์ในข้อใด
- การรู้จักข่มใจ
 - การเก็บความลับ
 - การไม่เอาแต่ใจตนเอง
 - การเอาใจเขามาใส่ใจเรา

30. ข้อใดใช้สำนวนไทยได้ถูกต้อง

- ก. นายเอกพูดโกหก ดังสำนวน จีบปากจีบคอ
- ข. นายหนึ่งพูดคำหยาบ ดังสำนวน จีบปากจีบคอ
- ค. นายใหญ่พูดจาไพเราะอ่อนหวาน ดังสำนวน จีบปากจีบคอ
- ง. นายเล็กพูดเชิงประจบประแจง ดังสำนวน จีบปากจีบคอ

31. “ปากหวานกันเปรี้ยว” สำนวนนี้มีที่มาจากอะไร

- ก. พืชผัก
- ข. ผลไม้
- ค. สัตว์
- ง. อวัยวะ

32. “แมลงเม่าบินเข้ากองไฟ” มีความหมายตรงกับสำนวนใด

- ก. ไก่เห็นตีนงู งูเห็นนมไก่
- ข. เห็นกงจักรเป็นดอกบัว
- ค. ลูกไก่อยู่ในกำมือ
- ง. กินบ้านกินเมือง

33. “เราก็อเหมือน.....ของเขาจะปีบก็ตายจะคล้ายก็รอด” ควรเติม
สำนวนในข้อใด

- ก. หมาลอบกัด
- ข. ลูกไก่ในกำมือ
- ค. บ้านเมืองมีชื่อมีแป
- ง. ยื่นแก้วให้วานร

34. การกระทำในข้อใดตรงกับสำนวน “คินหมาหอน”

- ก. แม่ค้าซื้อสินค้าในช่วงเวลากลางคืน
- ข. พ่อออกไปเลี้ยงอาหารค่ำกับลูกค้า
- ค. พี่ไล่สุนัขที่มาเห่าหอนหน้าบ้าน
- ง. นักการเมืองส่งลูกน้องไปแจกเงินตามหมู่บ้าน

35. “บ้านเมืองมีชื่อมีแป” นำไปใช้ประโยชน์ในข้อใด

- ก. การดูแลความสะอาดเรียบร้อยของชาติ
- ข. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- ค. การดูแลความสงบปลอดภัยของชาติ
- ง. การปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของชาติ

36. “ถอดหัวโขน” สำนวนนี้มีที่มาจากข้อใด

- ก. ธรรมชาติ
- ข. ศาสนา
- ค. การเมือง
- ง. การแสดง

37. “ผู้ชายที่มีจิตใจไม่มั่นคง โลเล ” หมายความว่าถึงสำนวนในข้อใด

- ก. เชื่อไม่ทั้งแถว
- ข. อาบน้ำร้อนมาก่อน
- ค. ชายสามโบสถ์
- ง. ปลุกเร้าใจผู้อยู่ ผู้กล้าตามใจผู้นอน

38. “ผู้ชายบ้านนั้นนะ เป็นหมอกัน

ทุกคน ทั้งพี่ชาย น้องชาย และพี่สาว น้องสาว.....“ ควรเติมสำนวนในข้อใด

- ก. อาบน้ำร้อนมาก่อน
- ข. มีชาติมีตระกูล
- ค. ขนหน้าแข้งไม่ร่วง
- ง. เชื่อไม่ทั้งแถว

39. “โบกบบอลเป็นลูกพี่ลูกน้องกันและกำลังจะแต่งงานกัน” เหตุการณ์นี้ตรงกับสำนวนในข้อใด

- ก. อาบน้ำร้อนมาก่อน
- ข. มีชาติมีตระกูล
- ค. เรือล่มในหนอง ทองจะไปไหน
- ง. ปลุกเร้าใจผู้อยู่ ผู้กล้าตามใจผู้นอน

40. สำนวนในข้อใด สะท้อนค่านิยมในเรื่องของ ยศถาบรรดาศักดิ์ และระบบเจ้าขุนมูลนาย
- อาบน้ำร้อนมาก่อน
 - มีชาติมีตระกูล
 - ชนหน้าแข้งไม่ร่วง
 - คงเส้นคงวา
41. ข้อใดใช้สำนวน “ปลูกเรือนตามใจผู้อยู่ ผู้ก่อกองตามใจผู้นอน” ได้ถูกต้อง
- พี่ชายถามญาติพี่น้องก่อนสร้างบ้าน
 - แม่ถามเพื่อนสนิทก่อนสร้างบ้าน
 - พ่อถามคนในครอบครัวก่อนสร้างบ้าน
 - พี่สาวถามช่างก่อสร้างก่อนสร้างบ้าน
42. การกระทำในข้อใด ตรงกับสำนวน “พึงใบบุญ”
- นภาเป็นพนักงานในโรงงานก่อสร้าง
 - นทีทำธุรกิจร้านอาหารจนร่ำรวย
 - วิไลเป็นลูกบุญธรรมของผู้จัดการ
 - โสภเป็นภรรยาของนายทหาร
43. “เป็นคู่ทุกข์ อยู่ด้วยกันไปก็จะมีความทุกข์ มากกว่าความสุข ไม่ควรแต่งงานกัน”
หมายความว่าถึงสำนวนในข้อใด
- แข่งเรือแข่งพายแข่งได้ แข่งบุญแข่งวาสนาแข่งไม่ได้
 - เคราะห์หามยามร้าย
 - ดวงไม่สมพงษ์
 - แพ้รับบาป
44. เหตุการณ์ในข้อใดตรงกับสำนวน “บุญทำกรรมแต่ง”
- น้องเก่งและน้องแก้วเคยแต่งงานกันเมื่อชาติก่อน
 - น้อยโตและน้อยเตยเคยสร้างบุญสร้างกุศลเมื่อชาติก่อน
 - น้องแมนและน้องมินเคยทำบุญร่วมกันตอนเด็ก ๆ
 - น้องพงและน้องพราวเคยแต่งงานกันมาแล้ว

45. การกระทำในข้อใด ตรงกับสำนวน “ชายผ้าเหลือง”
- ก. ภูมิไปปฏิบัติธรรมที่วัดป่า
 - ข. พี่ทำบุญทำทานในวันเกิด
 - ค. พตร่วมเวียนเทียนในวันเข้าพรรษา
 - ง. พัดบวชเป็นพระเพื่อทดแทนคุณบิดามารดา
46. “แข่งกันด้วยกำลังยอมทำได้ แต่การแข่งบุญบารมีและวาสนานั้นไม่มีทางแข่งได้” ผู้พูดมีจุดประสงค์ตรงกับข้อใด
- ก. ดำเนิน
 - ข. ประชด
 - ค. หยอกล้อ
 - ง. สั่งสอน
47. สำนวนใดมีที่มาจากสำนวนภาษาอังกฤษ
- ก. ฝืนไม่มีศาล
 - ข. แพะรับบาป
 - ค. เอาปูนหมายหัว
 - ง. เห็นกงจักรเป็นดอกบัว
48. บุคคลในข้อใดมีพฤติกรรมตรงกับสำนวน “แกงจืดจึงรู้คุณเกลือ”
- ก. อึดดีใจที่สอบได้ที่หนึ่ง
 - ข. อึดเสียใจที่กระเป๋าสตางค์หาย
 - ค. อาทเสียดายที่ลาออกจากงานประจำ
 - ง. อึดดีใจที่ได้แต่งงานกับคนที่รัก
49. “กล้วย ๆ” มีความหมายตรงกับสำนวนใด
- ก. หมู ๆ
 - ข. งู ๆ ปลา ๆ
 - ค. โบแดง
 - ง. งานช้าง

50. ประเทศไทยจะเกิดหิมะตก เป็นข่าว.....อย่าได้ไปหลงเชื่อ”

ควรเติมสำนวนในข้อใด

ก. งงเป็นไก่ตาแตก

ข. กินปูนร้อนท้อง

ค. ขายผ้าเอาหน้ารอด

ง. โคมลอย

ขอให้นักศึกษาทุกคนโชคดีนะคะ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง จำนวนไทย ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
25	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
52	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
54	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย

★★★★★
เรื่อง สำนวนไทย

สำหรับนักศึกษาชาวจีน

นางสาวสุริศา โสภณเลิศพงศ์

สาขาวิชาภาษาไทย : การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คู่มือการใช้ชุดการสอน

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนนี้ เป็นสื่อการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนล้านวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ประเภทของชุดการสอน

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนนี้ เป็นชุดการสอนเพื่อครูผู้สอนนำไปใช้สอนในชั้นเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นหลัก ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน จึงสามารถจัดให้เป็นสื่อประเภทผสมของชุดการสอนประกอบการบรรยายและชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถนำไปศึกษาและฝึกทักษะการอ่านด้วยตนเองได้

วัตถุประสงค์ของชุดการสอน

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียน

1. ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมไทย จากล้านวนไทย
2. สังเกตลักษณะการสร้างล้านวนไทย และใช้ล้านวนไทยในบริบทต่าง ๆ
3. ฝึกทักษะการอ่านการเขียนภาษาไทย
4. นำความรู้ที่ได้จากชุดการสอน ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ล้านวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีนนี้ ผู้วิจัยได้จัดล้านวนไทย ตามประเภทของเนื้อหา ดังนี้

ชุดที่ 1 ล้านวนเกี่ยวกับ ครอบครัว ความรัก	3
ชุดที่ 2 ล้านวนเกี่ยวกับ การศึกษา อบรม	17
ชุดที่ 3 ล้านวนเกี่ยวกับ การดำรงชีวิต เศรษฐกิจ อาชีพ	31
ชุดที่ 4 ล้านวนเกี่ยวกับ ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของบุคคล	45
ชุดที่ 5 ล้านวนเกี่ยวกับ สังคม สมาคม	59
ชุดที่ 6 ล้านวนเกี่ยวกับ ถ้อยคำวาจา	73
ชุดที่ 7 ล้านวนเกี่ยวกับ การเมืองการปกครอง	87
ชุดที่ 8 ล้านวนเกี่ยวกับ ค่านิยม	101
ชุดที่ 9 ล้านวนเกี่ยวกับ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม	115
ชุดที่ 10 ล้านวนเกี่ยวกับ เบ็ดเตล็ด	129

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน

ก่อนใช้ชุดการสอนนี้ ผู้สอนควรศึกษารายการส่วนประกอบของชุดการสอนในแต่ละชุด ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ ใบกิจกรรม และส่วนประกอบของชุดการสอนทั้งหมด ให้เข้าใจก่อน ทำกิจกรรมทุกครั้ง

ผู้สอนควรจัดเตรียมและตรวจสอบสื่อ ใบความรู้ แบบฝึกหัด และแบบทดสอบ สำหรับผู้เรียนให้ครบ

ผู้สอนควรอธิบายอักษรย่อที่จะปรากฏอยู่ในชุดการสอนแต่ละชุดให้ผู้เรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้นก่อนทำกิจกรรม ซึ่งสามารถค้นคว้าได้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554

อักษรย่อ บอกที่มาของคำ และบอกชนิด ของคำตามหลักไวยากรณ์ ดังนี้

จ. = จีน	อ. = อังกฤษ	ข. = เขมร
ก. = กริยา	น. = นาม	บ. = บุพบท
ว. = วิเศษณ์	ส. = สรรพนาม	สัน. = สันธาน
อ. = อุทาน	(ปาก) = ภาษาพูด	(ใบ) = ใบราณ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เรียน

ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ชุดการสอนนี้ได้ด้วยตนเอง โดยศึกษาใบความรู้สำนวนไทย ใบความรู้ไวยากรณ์ ใบความรู้เพิ่มเติม ทำแบบฝึกหัด ทำแบบทดสอบ และตรวจสอบกับใบเฉลย ตามลำดับ ทั้งนี้ ควรได้รับคำแนะนำจากผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษาหรือผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยจะทำให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

นางสาวสุริสา ไสภณเลิศพงศ์
ผู้วิจัย

f Surisa Mai
surisabuf
087-794-5847

ชุดการสอน 1

สำนวนไทยที่เกี่ยวกับครอบครัว – ความรัก

1.1 รายการส่วนประกอบของชุดการสอน

สำหรับผู้สอน

ชุดการสอน เรื่อง สำนวนไทยที่เกี่ยวกับครอบครัว - ความรัก

เป็นชุดการสอนที่ 1 ในชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง สำนวนไทย สำหรับนักศึกษาชาวจีน
 ส่วนประกอบต่าง ๆ ของชุดการสอน เรื่อง สำนวนไทยที่เกี่ยวกับครอบครัว – ความรัก
 ตามตารางต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้สื่อ และอุปกรณ์		ส่วนประกอบของชุดการสอน	ผู้ใช้สอน		อุปกรณ์
			ผู้สอน	ผู้เรียน	
ขั้นเตรียม		1.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน	✓		
		1.2 แผนการสอน	✓		
ขั้นสอน	กิจกรรม	1.3 ใบกิจกรรม	✓		ภาพ
		1.4 ใบความรู้สำนวนไทย		✓	
		1.5 ใบความรู้ไวยากรณ์เรื่อง พยางค์		✓	
		1.6 ใบความรู้เพิ่มเติม		✓	
		1.7 แบบฝึกหัด 1		✓	
		1.8 แบบฝึกหัด 2		✓	
		1.9 ใบเฉลยแบบฝึกหัด	✓		
		ขั้นประเมินผล		แบบทดสอบชุดการสอนที่ 1 สำนวนไทยที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว ความรัก	

ที่มารูปภาพ : http://myyuwadee.blogspot.com/2012/02/blog-post_09.html

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สำนวนไทยที่เกี่ยวกับครอบครัว – ความรัก

สำหรับผู้สอน

ผู้สอน.....วันที่.....เวลา 90 นาที

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.1 ผู้เรียนบอกความหมายของคำศัพท์และสำนวนไทยได้
- 1.2 ผู้เรียนเลือกใช้สำนวนไทยได้เหมาะสมกับบริบท

2. สังเขปเนื้อหาสาระ

- 2.1 ความรู้เกี่ยวกับสำนวนไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัว - ความรัก
- 2.2 ความรู้เรื่องพยางค์ คำ สำนวน

3. สื่อการเรียนการสอน

- 3.1 ภาพครอบครัวไทย
- 3.2 ใบความรู้สำนวนไทย
- 3.3 ใบความรู้ไวยากรณ์
- 3.4 ใบความรู้เพิ่มเติม
- 3.5 แบบฝึกหัด
- 3.6 แบบทดสอบ

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ผู้สอนทักทายผู้เรียน และติดภาพครอบครัวไทยบนกระดาน จากนั้นสนทนาซักถามความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับครอบครัวไทย ครูอธิบายเชื่อมโยงถึงเรื่อง เหตุที่มาของการเกิดสำนวน

ชั้นสอน (60 นาที)

1. ผู้สอนอธิบายความหมายของคำศัพท์ยากในใบความรู้ ทั้ง 10 คำวน
2. ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง คำวนไทย
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนยกตัวอย่างคำวนและความหมายของคำวนที่ตนศึกษา
4. ผู้สอนอธิบายเพิ่มเติม โดยยกตัวอย่าง คำวนที่ใช้ในบริบทต่าง ๆ
5. ผู้เรียนทำกิจกรรมตามใบกิจกรรมที่ 1.3
6. ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ไวยากรณ์
7. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 - 2
8. ผู้สอนเฉลยแบบฝึกหัดที่ 1 - 2
9. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับชุดการสอนที่ 1

ชั้นสรุปบทเรียน (20 นาที)

1. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาของชุดการสอน
2. ผู้เรียนทำแบบทดสอบ คำวนไทยเกี่ยวกับครอบครัว - ความรัก
3. ผู้สอนเฉลยแบบทดสอบ

5. การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามของผู้เรียน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ
3. ตรวจผลงาน
 - แบบฝึกหัดที่ 1 - 2
 - แบบทดสอบ เรื่อง คำวนไทยเกี่ยวกับครอบครัว - ความรัก

1.3 ใบกิจกรรม

เรื่อง สำนวนไทยที่เกี่ยวกับครอบครัว – ความรัก

(สำหรับผู้สอน)

จุดประสงค์

1. ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับความหมายของสำนวนไทย
2. ผู้เรียนจับคู่ความหมายของสำนวนไทยได้ตรงกับข้อความ

สื่อและอุปกรณ์

บัตรข้อความ 10 ข้อความ

บัตรความหมาย 10 สำนวน

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูอธิบายจุดประสงค์และกติกาของการทำกิจกรรม
2. ครูแจกบัตรข้อความให้ผู้เรียนคนละ 1 ข้อความ ให้ผู้เรียนศึกษาและคิดความหมายของสำนวนที่พบในข้อความ
3. ครูนำบัตรความหมายมาวางรวมกันบนโต๊ะ และสุ่มผู้เรียนที่ละคนให้ออกมาเลือกบัตรความหมายที่ตรงกับข้อความที่ผู้เรียนได้รับ ให้ผู้เรียนอ่านข้อความที่ตนได้รับและบอกความหมายของสำนวนให้เพื่อนฟัง สุ่มผู้เรียนจนครบทุกคน
4. ครูและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง ผู้เรียนออกมาจนครบทุกคน
5. ผู้เรียนและครูชมเชยเพื่อนที่ทำได้ถูกต้อง และให้กำลังใจเพื่อนที่ตอบไม่ถูก
6. ผู้เรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

การวัดผลและประเมินผล

สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม

ประเมินการตอบคำถาม

พ่อเป็นครู แม่เป็นครู ลูกสอบติดครู
เปรียบเทียบ “ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น”

ลูกย่อมไม่ต่างกับพ่อแม่มากนัก

หนุ่มสาวคู่นี้เพิ่งแต่งงานใหม่
อะไรก็ดีไปหมด กำลัง “ข้าวใหม่ปลามัน”

อะไรที่เป็นของใหม่ก็ถือว่าดี

ใบความรู้สำนวนที่ 1

กระต่ายหมายจันทร์

ความหมายของคำศัพท์

กระต่าย	หมายถึง	น. ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก ขนปุย หูยาว
หมาย	หมายถึง	ก. มุ่ง เช่น เป้าที่หมายไว้, คาด กะ เช่น หมายถึงจะได้ผล
จันทร์	หมายถึง	น. ดวงเดือน

ความหมายของสำนวน

น. ผู้ชายหมายปองผู้หญิงที่มีฐานะดีกว่า

ตัวอย่างการใช้สำนวน

คุณอย่าทำตัวเป็น กระต่ายหมายจันทร์ ไปหน่อยเลย
ไม่มีวันสำเร็จหรอก ฐานะมันห่างไกลกัน

เกร็ดความรู้

สำนวนนี้มีที่มาจาก ธรรมชาติของกระต่าย เป็นสัตว์ที่ออกหากินตอนกลางคืน เพราะมันมีขนปุกปุย มันจึงทนความร้อนไม่ไหว คนจึงเข้าใจผิดกันว่า มันชอบแสงจันทร์ ออกมาชมแสงจันทร์ตอนกลางคืน

โอกาสที่ใช้ นิยมใช้เรียกคู่รักที่ไม่คู่ควรกัน ระหว่างผู้ชายที่ต่ำต้อย กับผู้หญิงสูงศักดิ์มีฐานะสูง

ใบความรู้สำนวนที่ 2

กิ่งทองใบหยก

ความหมายของคำศัพท์

กิ่ง	หมายถึง	น. ส่วนที่แยกออกจากต้น, แขนง
ทอง	หมายถึง	น. โลหะมีค่า, เรียกเต็มว่า ทองคำ
ใบ	หมายถึง	น. ส่วนของพืชที่ติดอยู่กับกิ่งหรือลำต้น มักมีสีเขียว
หยก	หมายถึง	น. หินแก้วมีลักษณะแข็งเป็นสีต่าง ๆ ใช้ทำเครื่องประดับและเครื่องใช้ เป็นต้น

ความหมายของสำนวน

ว. เหมาะสมกัน (ใช้แก่หญิงกับชายที่จะแต่งงานกัน)

ตัวอย่างการใช้สำนวน

บ่าวสาวคู่นี้ทั้งสวยทั้งหล่อเป็นคู่รักที่เหมาะสมกันจริง ๆ เหมือน กิ่งทองใบหยก

เกร็ดความรู้

สำนวนนี้ สันนิษฐานว่ามาจากภาษาจีน มีลักษณะการสร้างสำนวนขึ้นจากการเปรียบเทียบธรรมชาติ คือ มูลค่าของทองคำและหยก เป็นของที่มีราคาสูงพอ ๆ กัน

โอกาสที่ใช้ ใช้แสดงความชื่นชมยินดีคู่รักที่แต่งงานกัน โดยมีความเหมาะสมกันทุกประการ ทั้งหน้าตา ฐานะ และหน้าที่การงาน

ใบความรู้สำนวนที่ 3

ข้าวใหม่ปลามัน

ความหมายของคำศัพท์

ข้าว	หมายถึง	น. อาหารหลักของคนไทยมีหลายพันธุ์ เช่น ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว
ใหม่	หมายถึง	ว. เพิ่งมี เช่น มาใหม่ รุ่นใหม่
ปลา	หมายถึง	น. ชื่อสัตว์น้ำเลือดเย็น ส่วนใหญ่หายใจทางเหงือก
มัน	หมายถึง	ว. มีรสอย่างรสกะทิหรืออย่างถั่วลิสงคั่ว; เป็นเงา, ชื่นเงา

ความหมายของสำนวน

น. อะไรที่เป็นของใหม่ก็ถือว่าดี

ตัวอย่างการใช้สำนวน

ครูรักที่เพิ่งแต่งงานใหม่ก็มักจะหวานกันอย่างนี้แหละ
เพราะยังอยู่ในช่วง ข้าวใหม่ปลามัน

เกร็ดความรู้

สำนวนนี้มีที่มาจาก วิถีชีวิตของชาวนา และการพึ่งพาอาศัยธรรมชาติ คือ ข้าวจำแนกออกได้เป็นสองพวก พวกหนึ่งเป็นข้าวค้างปี คือ ข้าวที่เก็บเกี่ยวในปีที่แล้ว เรียกข้าวเก่า อีกพวกหนึ่ง เป็นข้าวที่เก็บเกี่ยวในระยะใหม่ ข้าวใหม่ถือกันว่าดีกว่าข้าวเก่า ปลาเป็นอาหารคู่กับข้าว ถูที่ปลาคืออยู่ในระยะตั้งแต่ น้ำลด คือ เดือน 1 - 5 ในระยะนี้ปลามีมันมาก กินอร่อย ตรงกับฤดูเก็บเกี่ยวข้าวใหม่ เราจึงเอาทั้งข้าวทั้งปลาซึ่งเป็นอาหารสำคัญมาพูดรวมกันว่า "ข้าวใหม่ปลามัน"

โอกาสที่ใช้ ใช้ในเชิงหยอกล้อ นิยมเรียกช่วงเวลาที่มีภรรยาเพิ่งแต่งงานกันใหม่ ๆ ว่า ระยะข้าวใหม่ปลามัน

ใบความรู้สำนวนที่ 4

ไขในหิน

ความหมายของคำศัพท์

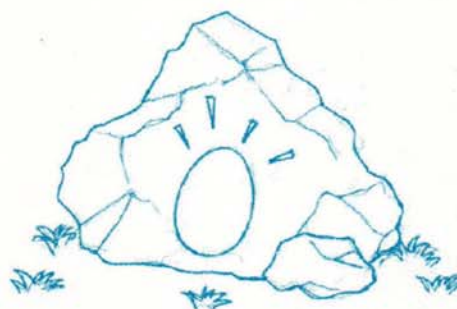
ไข	หมายถึง	น. อาหาร และสิ่งห่อหุ้มซึ่งอาจจะเป็นไขขาววุ้น หรือ เปลือก ส่วนมากมีรูปร่างกลม จะมีตัวอ่อนภายในหรือไม่ก็ได้
ใน	หมายถึง	บ. ตรงกันข้ามกับ นอก เช่น ในบ้านในเมือง
หิน	หมายถึง	น. ของแข็งที่ประกอบด้วยแร่ชนิดเดียวหรือหลายชนิด รวมตัวกันอยู่ตามธรรมชาติ

ความหมายของสำนวน

น. ของที่ต้องระมัดระวังทะนุถนอมอย่างยิ่ง

ตัวอย่างการใช้สำนวน

ครอบครัวที่มีลูกสาวคนเดียวส่วนใหญ่
มักจะถูกเลี้ยงดูเหมือน **ไขในหิน** ทะนุถนอมเป็นอย่างดี

เกร็ดความรู้

สำนวนนี้มีที่มาจาก การกระทำของคน โดยการเปรียบเทียบคนหรือสิ่งของที่เปราะบาง ต้องดูแลเป็นพิเศษเหมือนไข หินเป็นสิ่งที่แข็งแกร่ง เปรียบเหมือนการดูแลและปกป้องคุ้มครองจากพ่อแม่

โอกาสที่ใช้ ใช้ในการเปรียบเทียบ หรือแสดงความคิดเห็น นิยมกล่าวถึงการเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทย

ใบความรู้สำนวนที่ 5

ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่

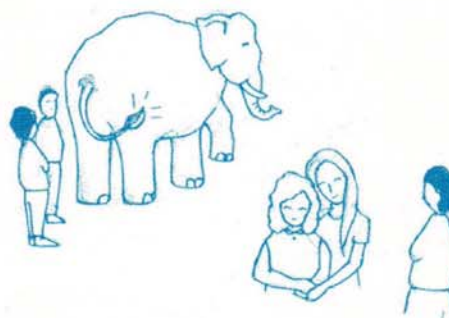

ความหมายของคำศัพท์

ดู	หมายถึง	ก. ใช้สายตาเพื่อให้เห็น มอง ฟัง
ช้าง	หมายถึง	น. สัตว์
ให้	หมายถึง	ก. เป็นคำช่วยกริยา บอกความบังคับ
หาง	หมายถึง	น. ส่วนที่ยื่นออกจากส่วนท้ายแห่งลำตัวสัตว์
นาง	หมายถึง	น. ผู้หญิง, คำแทนชื่อหญิง
แม่	หมายถึง	น. หญิงผู้ให้กำเนิดหรือเลี้ยงดูลูก

ความหมายของสำนวน

ก. ให้รู้จักพิจารณาผู้หญิงที่จะเลือกเป็นคู่ครอง โดยดูจากนิสัยใจคอและความประพฤติของมารดา

ตัวอย่างการใช้สำนวน

ถ้าคุณอยากรู้ว่า สาวที่จะเป็นคู่ครองของคุณ นิสัยใจคอเป็นอย่างไร ควรไปดูที่แม่ของเธอ อย่างสำนวนที่ว่า “ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่”

เกร็ดความรู้

สมัยก่อนการดูช้างที่บอกลักษณะว่าเป็นช้างดีหรือช้างเผือก ให้ดูที่หางเพราะที่ปลายหางจะเห็นสีขาวอยู่ และมีเรื่องเล่าว่า เวลาช้างพังตกลูกเป็นช้างเผือก พวกช้างจะยอมสละลูกมันด้วยการใช้โคลนดำ ๆ พันทบเพื่อมิให้คนรู้ว่าเป็นช้างเผือกแล้วมาจับไป แต่การยอมมนั้น ก็ยังเหลือร่องรอยอยู่ คือ ที่ปลายหางที่เป็นสีขาว ด้วยเหตุนี้จึงให้สังเกตลักษณะของช้างเผือกที่ตรงหางไว้เป็นหลักสำคัญ และต่อมาจากช้างจึงกลายมาเป็นวัว สำนวนนี้ จึงใช้ได้ทั้งคำว่า ช้าง และ วัว

โอกาสที่ใช้ นิยมใช้ในการแนะนำ ดักเตือนให้ฝ่ายชายเลือกพิจารณาฝ่ายหญิงอย่างละเอียดรอบคอบ

ใบความรู้สำนวนที่ 6

ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น

ความหมายของคำศัพท์

ลูกไม้	หมายถึง	เล่ห์เหลี่ยม กลเม็ด ดอกหรือผลของต้นไม้
หล่น	หมายถึง	ก. ตกลงมา ร่วงลง
ไม้	หมายถึง	ว. มี คำปฏิเสธความหมายของคำที่อยู่ถัดไป
ไกล	หมายถึง	ว. ห่าง ยืดยาว นาน
ต้น	หมายถึง	น. ลำของต้นไม้ เป็นชื่อรวมทั่วไปของต้นไม้และพืชผักต่าง ๆ

ความหมายของสำนวน

น. ลูกย่อมไม่ต่างกับพ่อแม่มากนัก

ตัวอย่างการใช้สำนวน

ฉันไม่แปลกใจที่ ดนัย สอบติดแพทย์

เพราะคุณพ่อคุณแม่ของเขาเป็นถึงอาจารย์หมอ เปรียบเหมือน ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น

เกร็ดความรู้

สำนวนนี้มีที่มาจาก ธรรมชาติของต้นไม้ เมื่อออกดอก ออกผล ย่อมร่วงหล่นได้ต้น

โอกาสที่ใช้ ใช้ในการเปรียบเปรยบุตรหลานที่มีความรู้ความสามารถ นิสัย กิริยามารยาท ที่เสมอพ่อแม่

ใบความรู้สำนวนที่ 7

โคแก่ชอบกินหญ้าอ่อน, วัวแก่กินหญ้าอ่อน

ความหมายของคำศัพท์

วัว	หมายถึง	น. ชื่อสัตว์เคี้ยวเอื้องชนิด
		ความหมายเดียวกับ โค
แก่	หมายถึง	ว. มีอายุมาก
ชอบ	หมายถึง	ก. พอใจ
กิน	หมายถึง	ก. เคี้ยว
หญ้า	หมายถึง	น. ชื่อเรียกไม้ล้มลุกหลายชนิดหลายสกุลในวงศ์ Gramineae
อ่อน	หมายถึง	ว. ไม่แก่ เช่น มะพร้าวอ่อน

ความหมายของสำนวน

น. ชายสูงอายุที่ชอบผู้หญิงสาว

ตัวอย่างการใช้สำนวน

สังคมไทยมักมองผู้ชายที่มีภรรยาอย่างสาวยังสวย
ว่าเป็นพวก วัวแก่กินหญ้าอ่อน

เกร็ดความรู้

สำนวนนี้มีที่มาจาก การสังเกตพฤติกรรมของวัว ซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงในชนบท โดยทั่วไปหลังจากเสร็จงานแล้ว วัวก็就会被ปล่อยให้ไปกินหญ้าตามใจชอบ วัวที่มีอายุมากจะชอบกินหญ้าอ่อน ๆ อาจเป็นเพราะฟันไม่ดี หรือหญ้าอ่อน นุ่ม เคี้ยวง่าย และกลืนง่าย ไม่เหมือนหญ้าแก่ที่แข็ง คม ลาก เคี้ยวยาก กลืนลำบากและระคายคอ

โอกาสที่ใช้ ใช้เหน็บแนมชายสูงอายุที่นิยมชอบสาวรุ่น ๆ ดังในเรื่อง มหาเวสสันดรชาดก ที่บรรยายถึงเฒ่าชูชกตอนเห็นนางอมิตา ซึ่งมีอายุเพียง 16 ปี

ใบความรู้สำนวนที่ 8

เสน่ห์ปลายจวัก

ความหมายของคำศัพท์

เสน่ห์	หมายถึง	น. เครื่องทำให้คนอื่นรัก, ลักษณะที่ชวนให้รัก
ปลาย	หมายถึง	น. ตอนยอด ตอนที่สุด
จวัก	หมายถึง	น. เครื่องใช้ตักแกงหรือตักข้าว ทำด้วยกะลามะพร้าว มีด้ามถือ

ความหมายของสำนวน

น. เสน่ห์ที่เกิดจากฝีมือปรุงอาหารให้อร่อย

ตัวอย่างการใช้สำนวน

"ฉันรู้แล้วว่า ทำไมสามีของเธอถึงกลับมากินข้าวเย็นที่บ้านทุกวัน เพราะเธอเป็นภรรยาที่มี **เสน่ห์ปลายจวัก** นี่เอง ทำอะไรก็อร่อยไปเสียทุกอย่าง"

เกร็ดความรู้

สำนวนนี้มีที่มาจาก คำนิยมที่มีต่อคุณสมบัติสำคัญอย่างหนึ่งของหญิงไทยในสมัยโบราณ คือ ผู้หญิงไทยสมัยก่อน ไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือ มีหน้าที่เรียนรู้ฝึกฝนงานบ้านงานเรือนเป็นหลัก อาทิ งานเย็บปักถักร้อย ร้อยพวงมาลัย และต้องมีฝีมือในการปรุงอาหารคาวหวาน ซึ่งเครื่องครัวในสมัยก่อนจะนิยมใช้ หม้อดินเผา คู่กับ จวัก เมื่อเวลาจะชิมรสชาติของอาหารที่ทำเสร็จ จะใช้ปลายจวักตักชิม จึงจะรู้รส จึงเป็นที่มาของสำนวน เสน่ห์ปลายจวัก

โอกาสที่ใช้ ใช้พูดแนะนำ ชื่นชมผู้หญิง เรื่อง การปรุงอาหารให้ถูกปากสามีเป็นเสน่ห์ที่ผู้หญิงควรมี โดยเฉพาะผู้หญิงไทย

ใบความรู้สำนวนที่ 9

หนูตกถึงข้าวสาร

ความหมายของคำศัพท์

หนู	หมายถึง	น. ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมหลายสกุลในวงศ์ Muridae มีฟันแทะมีอยู่ทั่วไปตามบ้านเรือนและในถิ่นธรรมชาติ
ตก	หมายถึง	ก. กิริยาที่ลดลงสู่ระดับต่ำในอาการอย่างพลัดลง หล่นลง เช่น ตกบันได ตกต้นตาล เครื่องบินตก
ถึง	หมายถึง	น. ภาชนะจำพวกหนึ่ง ทำด้วยไม้หรือโลหะ เป็นต้น มีรูปร่างต่าง ๆ กันโดยมากใช้ตักน้ำ หรือตวงสิ่งของ เป็นต้น
ข้าวสาร	หมายถึง	น. ข้าวเปลือกที่สีซ้อมจนเหลือแต่เมล็ดขาวดีแล้ว

ความหมายของสำนวน

น. ผู้ชายที่มีฐานะไม่ค่อยดีได้แต่งงานกับผู้หญิงที่ร่ำรวย

ตัวอย่างการใช้สำนวน

เขาโชคได้ภรรยาที่มีฐานะร่ำรวย เลยกลายเป็น
หนูตกถึงข้าวสาร นั่งกินนอนกินสบายไปทั้งชาติ

เกร็ดความรู้

สำนวนนี้คงจะมาจากธรรมชาติของหนู ที่ชอบแอบกินอาหาร และพลัดตกลงไปในถังข้าวสาร ทำให้ได้กินข้าวจนอิ่ม

โอกาสที่ใช้ นิยมใช้เป็นคำพูดประชดประชัน ดูถูกดูแคลนหรืออิจฉาริษยามากกว่าด้านดี ใช้เปรียบเปรยผู้ชายหรือผู้หญิง ที่ได้แต่งงานกับคนรวย

ใบความรู้สำนวนที่ 10

เอาลูกเขามาเลี้ยง เอาเมียเขามาอม

ความหมายของคำศัพท์

เอา	หมายถึง	ก. ยึด รับไว้ พา นำ
ลูก	หมายถึง	น. ผู้มีกำเนิดจากพ่อแม่
เขา	หมายถึง	ส. คำใช้แทนผู้ที่เราพูดถึง เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3
มา	หมายถึง	ก. เคลื่อนออกจากที่เข้าหาตัวผู้พูด
เลี้ยง	หมายถึง	ก. ดูแล เอาใจใส่ บำรุง
เมีย	หมายถึง	น. ต้นไม้ชนิดหนึ่ง (ชาไทย) ใช้ใบอมคล้ายหมาก
อม	หมายถึง	ก. เอาสิ่งของใส่ปากแล้วหุบปากไว้ไม่กลืนลงไป

ความหมายของสำนวน

ก. เอาลูกของคนอื่นมาเลี้ยงเป็นลูกเป็นการรับผิดชอบ
ที่หวังผลตอบแทนแน่นอนไม่ได้

ตัวอย่างการใช้สำนวน

ถ้าเธอเอาลูกของน้องสาวมาเลี้ยงไว้เป็นลูกบุญธรรม ระวังจะทุกข์ใจภายหลัง
ไหนจะค่าเล่าเรียน ค่าเลี้ยงดู เหมือนสำนวนที่ว่า “เอาลูกเขามาเลี้ยง เอาเมียเขามาอม”

เกร็ดความรู้

สำนวนนี้มีที่มาจาก เมียง เป็นใบชาชนิดหนึ่งที่คนไทยในแถบภาคเหนือนิยมนำมาทาน
เป็นอาหารทานเล่นเหมือนกับการเคี้ยวหมาก ซึ่งในกรรมวิธีการทำเมียงนั้น ต้องไปเก็บใบเมียง
มาจากในไร่ จากนั้นก็นำใบเมียงมานึ่งหมกเก็บไว้ เวลาจะกินก็เอากินกับเครื่องเคียงต่าง ๆ เช่น
มะนาว, เกลือ, น้ำตาล, หนึ่ เป็นต้น โดยปรุงรสตามใจชอบ ให้อมกินเป็นอาหารว่าง หาก
ไปนำเมียงของบ้านอื่นมากินรสชาติก็จะไม่ได้ตั้งใจเหมือนปรุงด้วยตนเอง

โอกาสที่ใช้ นิยมใช้ในเชิงตำหนิ ดักเตือน อาจใช้เป็นสำนวนหมายถึงอะไร ๆ ก็ได้ ที่ของ
ตัวเองไม่มีแล้วนำของคนอื่นเขามาชื่นชมยินดี ซึ่งรวมเป็นความหมายว่า น่าอาย น่าขายหน้า

ใบความรู้ไวยากรณ์

ชุดการสอนที่ 1 ส่วนภาษาไทยที่เกี่ยวกับครอบครัว ความรัก

พยางค์ หมายถึง น. ส่วนของคำที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ เช่น กะ มี 1 พยางค์ กระเป๋ มี 2 พยางค์ พยากรณ์ มี 3 พยางค์ ดังนั้นพยางค์จะมีความหมาย หรือไม่มีความหมายก็ได้

คำ หมายถึง น. เสียงพูด, เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ, เสียงพูดหรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิด โดยปกติถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุด ซึ่งมีความหมายในตัว เช่น กระเป๋ เป็น 1 คำ 2 พยางค์ พยากรณ์ เป็น 1 คำ 3 พยางค์

สำนวน หมายถึง น. ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาช้านานแล้ว มีความหมายไม่ตรงตามตัวหรือมีความหมายอื่นแฝงอยู่ มักมีสัมผัสคล้องจอง

การพิจารณาสำนวนไทย ส่วนมากจะเริ่มตั้งแต่ 2 พยางค์หรือคำขึ้นไป แต่ไม่เกิน 16 พยางค์หรือคำ มีทั้งสำนวนที่ประกอบกันเป็นคำ กลุ่มคำ และประโยค เป็นคำในหลายลักษณะ เช่น คำประสม คำตรงข้าม คำคล้องจอง และ คำซ้ำ เป็นต้น

สำนวน 2 พยางค์	แก้บน	โคมลอย
สำนวน 3 พยางค์	ไขในหิน	วัวลืมตีน
สำนวน 4 พยางค์	กึ่งทองใบหยก	ข้าวใหม่ปลามัน
สำนวน 5 พยางค์	เสน่ห์ปลายจวัก	หนูตกถึงข้าวสาร
สำนวน 6 พยางค์	ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น	น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า
สำนวน 7 พยางค์	ดำนํ้าพริกละลายแม่น้ำ	รำไม่ดีโทษปี่โทษกลอง
สำนวน 8 พยางค์	ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด	
	เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม	

สำนวน 9 พยางค์ ข้างตายทั้งตัวเอาใบบัวมาปิด

สำนวน 10 พยางค์ เกลียดตัวกินไข่ เกลียดปลาไหลกินน้ำแกง

สำนวนมากกว่า 10 พยางค์ แข่งเรือแข่งแพแข่งได้ แข่งบุญแข่งวาสนาแข่งไม่ได้

ข้อมูลอ้างอิง : บุญรอด โชติวชิรา. (2554). *สำนวนชวนคิด* พินิจภาษา ทัศนาวตณธรรม.

เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ใบความรู้เพิ่มเติม เรื่อง ครอบครัวไทย

สำหรับผู้เรียนด้วยตนเอง

วัฒนธรรมการจัดระบบครอบครัว และเครือญาติของสังคมไทย จะให้ความสำคัญ ทั้งทางฝ่ายบิดา และมารดาเท่าๆ กัน แต่นิยมเน้นญาติทางฝ่ายมารดามากกว่า เพราะนิยมให้หนุ่มสาวที่แต่งงานกัน มาอาศัยในบ้านของบิดามารดาของฝ่ายหญิง เรียกว่า "แต่งลูกเขยเข้าบ้าน" ไม่ใช่ "แต่งสะใภ้เข้าบ้าน" เหมือนอย่างธรรมเนียมของจีน

ครอบครัวไทยมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว และครอบครัวขยาย

ครอบครัวเดี่ยว ประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูก

ครอบครัวขยาย หมายถึง ครอบครัวที่มีคน 3 รุ่น อยู่ด้วยกัน คือ ตา ยาย พ่อแม่ และลูก การแต่งงานของลูกสาว ทำให้เกิดวัฏจักรของการเปลี่ยนแปลงจากครอบครัวเดี่ยวไปเป็นครอบครัวขยาย และจากครอบครัวขยายเป็นครอบครัวเดี่ยว กล่าวคือ แรกเริ่มพ่อแม่ลูกสร้างครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว เมื่อลูกสาวแต่งงาน พาสามีเข้ามาอยู่ในบ้าน และมีลูกของตนเอง ครอบครัวนี้จึงกลายเป็นครอบครัวขยาย สมาชิกของครอบครัวประกอบด้วย ตา ยาย พ่อ แม่ ลูก และหลาน แต่หากลูกสาวคนถัดไปแต่งงาน ลูกสาวคนโตต้องย้ายครอบครัวไปออกเรือนของตนต่างหาก ลูกสาวคนรอง และสามี พร้อมกับลูก เข้ามาอยู่ดูแลพ่อแม่แทน หากพ่อแม่มีลูกสาวหลายคน ครอบครัวของลูกสาว ก็จะผลัดกันย้ายออกย้ายเข้า มาอยู่กับพ่อแม่ ทำให้ระยะเวลาของการเป็นครอบครัวขยายนานเท่าที่พ่อแม่ยังมีชีวิตอยู่ หลังจากที่พ่อแม่เสียชีวิตแล้ว ครอบครัวของลูกสาวคนเล็ก จะได้ครอบครองบ้านของพ่อแม่ และกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวอีกครั้งหนึ่ง

ปรับปรุงข้อมูลจาก :

<http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php?book=22&chap=7&page=t22-7-m.htm>

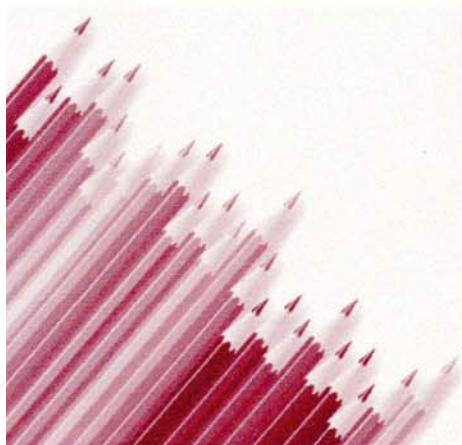
ชื่อ-สกุล.....เลขประจำตัว.....

1.7 แบบฝึกหัด 1

ชุดการสอนที่ 1 ส่วนคนไทยเกี่ยวกับครอบครัว ความรัก

คำชี้แจง จงเลือกตัวอักษรด้านขวา เติมลงในช่องว่างด้านซ้าย ให้มีความหมายตรงกับคำศัพท์หรือสำนวนที่กำหนด

1.....ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น	ก. ผู้ชายหมายปองผู้หญิงที่มีฐานะดีกว่า
2.....กระต่ายหมายจันทร์	ข. ข้าวเปลือกที่สีซ้อมจนเหลือแต่เมล็ดขาวดีแล้ว
3.....เอาลูกเขามาเลี้ยง
เอาเมียเขามาอม	ค. ของที่ต้องระมัดระวังทะนุถนอมอย่างยิ่ง
4.....กิ่งทองใบหยก	ง. เหมาะสมกัน
5.....วัวแก่กินหญ้าอ่อน	จ. ให้รู้จักพิจารณาผู้หญิงที่จะเลือกเป็นคู่ครองโดยดูจากนิสัยใจคอพฤติกรรมของมารดา
6.....ข้าวสาร	ฉ. เอาลูกของคนอื่นมาเลี้ยงเป็นลูกเป็นภาระรับผิดชอบที่หวังผลตอบแทนแน่นอนไม่ได้
7.....ข้าวใหม่ปลามัน	ช. ชายสูงอายุที่ชอบผู้หญิงรุ่นสาว
8.....เสน่ห์ปลายจวัก	ซ. ฝีมือปรุงอาหารให้อร่อย
9.....ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่	ณ. ลูกย่อมไม่ต่างกับพ่อแม่มากนัก
10.....ไซในหิน	ญ. อะไรที่เป็นของใหม่ก็ถือว่าดี

ชื่อ-สกุล.....เลขประจำตัว.....

1.8 แบบฝึกหัด 2

ชุดการสอนที่ 1 ส่วนคนไทยเกี่ยวกับครอบครัว ความรัก

คำชี้แจง จงเลือกเติมส่วนที่กำหนด ลงในช่องว่างให้เหมาะสมกับประโยค

กระต่ายหมายจันทร์	ข้าวใหม่ปลามัน	ไซโนหิน	วัวแก่กินหญ้าอ่อน
กิ้งก่องใบหยก	ดูช้างให้ดูหาง	ดูนางให้ดูแม่	เสน่ห์ปลายจวัก
หนูดกถึงข้าวสาร	ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น	เอาลูกเขามาเลี้ยง	เอาเมียมาอ้อม

1. ช่างซ่อมรถข้างบ้านเรา เพิ่งแต่งงานกับลูกสาวร้านทองเมื่อวานนี้ ใคร ๆ ก็พูดเปรียบเทียบกับว่า เป็น.....
2. มยุรีเป็นผู้หญิงที่ทำอาหารอร่อย เพื่อนของสมนึกแอบอิจฉาที่เขาได้ภรรยาดี.....
3. พ่อแม่รักและห่วงลูกสาวคนสุดท้องอย่าง.....
4. พูนศักดิ์ สอบติดทหาร เพราะคุณพ่อของเขาเป็นนายทหารใหญ่.....
5. คู่รักคู่นี้ ไปเที่ยวกันทุกวัน อย่างที่ใคร ๆ พูดว่าเป็นชวง.....
6. บ่าวสาวคู่นี้ทั้งสวยทั้งหล่อเป็นคู่รักที่เหมาะสมกันจริง ๆ เหมือน.....
7. จะแต่งงานกับลูกสาวบ้านไหน คิดดูให้ดีก่อน โบราณว่าไว้.....
8. คุณอย่าทำตัวเป็น.....ไปหน่อยเลย พนักงานล้างรถ กับลูกเจ้าของบริษัท ไม่มีวันสำเร็จ
9. ขอเตือนไว้ก่อนเลยนะว่า อย่า.....ระวังจะทุกข์ใจภายหลัง
10. ภรรยาของนายรุ่นเดียวกับลูกของผม นายนี้เป็น.....

ชื่อ-สกุล.....เลขประจำตัว.....

แบบทดสอบ

ชุดการสอนที่ 1 ส่วนคนไทยที่เกี่ยวกับครอบครัว ความรัก
คำชี้แจง แบบทดสอบเป็นแบบปรนัยมีจำนวน 10 ข้อ ให้กากบาท X คำตอบที่ถูกต้อง
ที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว

1. "ผู้ชายหมายปองผู้หญิงที่มีฐานะดีกว่า" เป็นความหมายของสำนวนในข้อใด
 - ก. กระต่ายหมายจันทร์
 - ข. กระต่ายขาเดียว
 - ค. กระต่ายตื่นตูม
 - ง. กระต่ายป่า
2. บุคคลในข้อใดมีการกระทำตรงกับสำนวน "วัวแก่กินหญ้าอ่อน"
 - ก. คุณอาแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อย
 - ข. คุณปู่แต่งงานตอนอายุมาก
 - ค. คุณตามีภรรยาอายุน้อยกว่า 10 ปี
 - ง. คุณลุงมีภรรยาอายุเท่ากัน
3. "ลูกยอมไม่ต่างจากพ่อแม่มากนัก" เป็นความหมายของสำนวนในข้อใด
 - ก. ข้าวใหม่ปลามัน
 - ข. หนูตกถึงข้าวสาร
 - ค. ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่
 - ง. ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น
4. "แม่แดงเรียนรู้การทำอาหารชาววังมากกว่า 50 ปี ใครได้ชิมฝีมือ เป็นต้องชมว่า แม่แดงมี....." ควรเติมสำนวนในข้อใด
 - ก. หนูตกถึงข้าวสาร
 - ข. ไซในหิน
 - ค. ข้าวใหม่ปลามัน
 - ง. เส่น้ำปลายจวัก
5. "เมื่อสัปดาห์ที่แล้วนายบีเพิ่งแต่งงานกับน้องก๊อบก๊อบไปเอง วันนี้ไปสันนิษฐานกันที่ภูเก็" เหตุการณ์นี้ตรงกับสำนวนในข้อใด
 - ก. ไซในหิน
 - ข. ข้าวใหม่ปลามัน
 - ค. หนูตกถึงข้าวสาร
 - ง. ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่

6. "พ่อแม่ทุกคนดูแลลูก ๆ อย่างทะนุถนอม ยุงไม่ให้ไต่ ไรไม่ให้ตอม เสมือน....."
- ควรเติมสำนวนในข้อใด
- หนูกดถึงข้าวสาร
 - ไซในหิน
 - ข้าวใหม่ปลามัน
 - ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่
7. ข้อใดใช้สำนวนไทยได้ถูกต้อง
- ชาวพม่าเพิ่งได้งานทำในร้านอาหาร เสมือน หนูกดถึงข้าวสาร
 - คนไทยขายข้าวหอมมะลิจนรวย เสมือน หนูกดถึงข้าวสาร
 - หนุ่มได้ได้แต่งงานกับลูกสาวเศรษฐี เสมือน หนูกดถึงข้าวสาร
 - สาวเหนือได้แต่งงานกับพ่อค้าขายผลไม้ เสมือน หนูกดถึงข้าวสาร
8. ข้อใดปฏิบัติตนได้ตรงกับสำนวน "ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่"
- แก้วเลือกซื้อเสื้อผ้าโดยพิจารณาอย่างละเอียด
 - น้ำเลือกซื้ออาหารโดยพิจารณาอย่างละเอียด
 - บัวเลือกซื้อสัตว์เลี้ยงโดยพิจารณาอย่างละเอียด
 - ชิงเลือกคู่ครองโดยพิจารณาอย่างละเอียด
9. "คุณครูเอกก็หล่อ คุณครูบุ๋มก็สวย ทั้งสองได้แต่งงานกันเหมาะสมกันดั่งกิ่งทองใบหยก"
- จากประโยคนี้ ผู้พูดมีจุดประสงค์อย่างไร
- ตำหนิติเตียน
 - อบรมสั่งสอน
 - ชื่นชมยินดี
 - เลียดสีประชดประชัน
10. สำนวนในข้อใดมีการเปรียบเทียบ "การรับบุตรบุญธรรม หรือการดูแลของของคนอื่น"
- เอาลูกเขามาเลี้ยง เอาเมียเขามาอม
 - ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่
 - จิวแกกั้นหญ้าอ่อน
 - เล่นหีบปลายจวัก

เฉลยชุดการสอนที่ 1

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1

ข้อ	คำตอบ
1	ณ
2	ก
3	จ
4	ง
5	ช
6	ข
7	ญ
8	ซ
9	ฉ
10	ค

เฉลยแบบทดสอบ

ข้อ	คำตอบ
1	ก
2	ค
3	ง
4	ง
5	ข
6	ข
7	ค
8	ง
9	ค
10	ก

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 2

- ข้อ 1. หนูตกถึงข้าวสาร
- ข้อ 2. เสน่ห์ปลายจวัก
- ข้อ 3. ไซโนหิน
- ข้อ 4. ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น
- ข้อ 5. ข้าวใหม่ปลามัน
- ข้อ 6. กิ่งทองใบหยก
- ข้อ 7. ดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่
- ข้อ 8. กระต่ายหมายจันทร์
- ข้อ 9. เอาลูกเขามาเลี้ยง เอาเมียเขามาอม
- ข้อ 10. วัวแก่กินหญ้าอ่อน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุริศา โสภณเลิศพงศ์
วันเดือนปีเกิด	6 ตุลาคม 2526
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	13 ซอนจันทร์ 34 ถนนจันทร์ แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดยานนาวา 40/2 ถนนเจริญกรุง แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2548	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาสื่อสารมวลชน จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2548	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2560	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาภาษาไทย แขนงการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ